

Finnish
Works is Faith Expressed
65-1126

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Teot on usko ilmaistuna

Shreveport, Louisiana, USA

26.11.1965

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

³⁴⁷ Siellä on eräs pieni laiha nainen, joka kohotti kätensä, istuen juuri tässä. En ole koskaan elämässäni nähnyt häntä, mutta juuri silloin hän kosketi jotakin. Tästä on kyse. Hän rukoilee Jumalaa. Hänellä on vaiva rinnassansa, hänellä myös on vatsavaiva. Jumala parantaa sinut, jos uskot sen. Teidän täytyy uskoa. "Kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka uskovat."

³⁴⁸ Siellä aivan takana istuu eräs mies, katsellen tähän suuntaan (noin toinen rivi tännepäin tultaessa) ja kärsii astmasta. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut? Jos uskot Sen, Jumala tulee tekemään sinut terveeksi. Sinä voit saada mitä pyydät, jos uskot sen.

³⁴⁹ Siellä istuu eräs nainen, katsellen minua, tässä vastapäätä, harmaapäinen. Jos uskot koko sydäimestäsi... Uskotko sinä Sen? Hyvä on, silloin tuo virtsarakkovaiva tulee jättämään sinut, jos uskot Sen.

³⁵⁰ Mitä sinä ajattelet Siitä, sinä joka makaat tässä telttavuoteella? Uskotko, että Jumala voi parantaa sinut? Jos Jumala tulee kertomaan minulle sinun vaivasi, niin tahdotko sinä uskoa Häntä. Jos sinä uskot, tulee tuo syöpä jättämään sinut, ja sinä tulet menemään kotiin. Miksi et nouse ylös ja ota vuodettasi ja mene kotiisi? Uskotteko te? Uskotteko te kaikki? Miten on juuri nyt? Onko Jumala laskenut tuon uskon teidän sydämeenne? Jokainen täällä, kohottaa kätenne. Jos Jumala on laskenut tuon uskon sydämeenne, niin laskekaa kätenne toistenne päälle, te kaikki täällä jonossa. Pankaa kätenne toistenne päälle... Juuri nyt, nopeasti, Pyhän Hengen liikkeessä, pankaa kätenne toistenne päälle. Tuo mies on noussut ylös ja kulkee jonoa pitkin rukoillen toisten puolesta.

³⁵¹ Nouskaamme seisomaan ja antakaamme Jumalalle ylistys, jokainen meistä. Ei ole tarvetta jatkaa yhtään pidemmälle. Tunnistakaa Jeesus Kristus samana eilen, tänään ja ikuisesti, te, mikä teidän vaivanne onkin, mikä tahansa se on. Jos te uskotte Häntä, nousee seisomaan, juuri nyt, ja uskokaa.

³⁵² Kaikkivaltias Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala, Jaakobin Jumala, lähetä Voimasi ja paranna tämä ihmisryhmä juuri nyt, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Kunnia olkoon Jumalalle! Jumala siunatkoon teitä.

Teot on usko ilmaistuna

¹ Kiitos. On hyvä olla uudestaan täällä tänä iltana. En tiedä, kuinka he saivat tietää, että tulisin rukoilemaan sairaiden puolesta. Jokainen on tullut rukoiltavaksi. Tiedättehan, uskon, että jos te seuraatte Hengen johdatusta, kaikki on hyvin. Niin on parasta, sitä on Sanoma, joka ei koskaan petä.

² No niin, istuin huoneessani tänään, sen jälkeen kun... Eräs sananpalvelija, joka on hyvin lähellä sydäntäni (kolme heistä), kolme todella hyvää ystävääni, he sanoivat, että he tulisivat ja veisivät minut lounaalle. Ja minä ajattelin: "Hyvä, sehän on hienoa", tiedättehan.

³ Niinpä söin vain hyvin vähän aamiaista, koska olin varma, että he tulisivat maksanaan sen, näettehan, ja voisin syödä hyvän täyden päivällisen. Niinpä kello tuli kaksitoista, ja tuli yksi, ja tuli kaksi, eikä ketään ollut tullut. Sitten siellä pihalla poliisi ajoi takaa jotakin rikollista, joten menin alas katsomaan tuota tapausta. En voinut lainkaan löytää veli Jackiä. Niinpä sain tietää, että tuo mies hotellissa oli antanut hänelle väärän numeron, ja hän soitti ovikelloa väärällä ovella, jossa minä en ollut. Minä annan hänelle tilaisuuden maksaa se joku toinen kerta. Hän ja veli Tracy, olin todella iloinen nähdessäni heidät ja veli Brownin tänä iltana. Tuntuu siltä kuin meidän pitäisi jälleen mennä takaisin Arizonaan.

⁴ Voin muistaa, tullessamme eräänä päivänä erämaan halki, kuinka sanoin vaimolleni: "Tässä on se paikka, jossa veli Jack istui pienen Chevrolettinsa takaistuimella." Veli Brown ja hän väittelivät alkuperäisestä luomisesta, oliko se tapahtunut kuudessa päivässä tai kuudessa miljoonassa. Se oli jotakin.

⁵ He kiihtyivät väitellessään niin, että menivät ulos ja ottivat kourallisen kiviä, ja toinen yhden pylvään takana ja toinen toisen takana, he heittelivät kivillä toisiaan niin lujaa kuin voivat. He eivät voineet selvittää sitä sillä tavalla, joten he sanoivat: "Minä pystyn voittamaan sinut juoksussa." Ja alas tietä he menivät. Veli Jack, pieni lyhyt mies, niin lujaa kuin hän vain pystyi, ja veli Young noine pitkine jalkoineen, tiedättehan. En ole koskaan elämässäni nauranut niin paljon.

⁶ Sitten veli Jack tuli takaisin autoon ja riisui kenkensä. Veli Sharritt oli antanut meille suuren pussillisen appelsiineja, ja hän teki selvää puolikkaasta niistä ennen kuin pääsimme Shreveportiin.

⁷ Tiedättehän, nuo kultaiset päivät. Kyllä vaan, ne olivat kultaisia päiviä. Tiedän, että se kuulostaa vitsikkäältä, hassunkuriselta, mutta se on totuus. Mutta siinä on jotain, kun te tulette vanhemmaksi, ja nuo asiat tulevat mieleenne. Te ajattelette noita päiviä ja toivotte voivanne elää ne uudestaan, kyllä, nuo nuoruuden päivänne. Ja tullessamme vanhoiksi, niistä kaikista tulee mielikuvia. Olen niin iloinen, että se oli puhdasta ja pyhää, veljellistä seurustelua, rakkaudessa. Tietoisina siitä, että olemme menossa maahan, jossa emme koskaan vanhene, missä... tuohon suureen Maahan, tuonpuoleiseen, missä me emme tule koskaan vanhenemaan tai kuolemaan.

⁸ Yksi kalliista veljistämme, joka oli niin rakas meille kaikille, on juuri mennyt ylitse tuohon Maahan. Ja joka kerta tullessani tälle puhujanlavalle uskon, että tulen ajattelemaan veli Lyleä. Eilen illalla näin pienen Jydyn istumassa siellä, ja se sai sydämeni jyskyttämään, kun ajattelin sitä, miltä hänestä tuntui. Ja minä tiedän, kun isä kuoli, kuinka... Mutta meidän täytyy mennä noiden kärsimysten koulujen lävitse tietääksemme, miltä muista tuntuu.

⁹ Uskon katselevani erästä vanhaa sananpalvelijaystäväni, joka istuu täällä. En voi muistaa hänen nimeään. Onko se oikein? Eikö sinulla ollut tapana rukoilla sairaiden puolesta täällä, kaiken aikaa, vuosia sitten? Gerholtzer, tuo saksalainen nimi, en ole koskaan pystynyt lausumaan sitä aivan oikein. Veli Tracy tapasi hänet siellä ulkona. Olen tuntenut hänet noin kymmenen vuotta ja sanoin: "Sinä et ole vanhentunut kuutta kuukautta noina kymmenenä vuotena." Me elämme maailmassa, jonka täytyy loppua jonakin päivänä.

¹⁰ Nyt, tänä iltana minä olin... Pidin teitä todella myöhään eilen illalla ja tulen yrittämään, etten tekisi sitä tänä iltana. Lopuksi: ajattelin tänä iltana saarnata seurakunnalle aiheesta *Ylöstempaus*. Mitkä ovat vaatimukset, niin kuin minä sen näen Kirjoituksessa, missä tilassa Seurakunnan täytyy olla Ylöstempausta varten, ja mitä tulee tapahtumaan juuri ennen kuin Ylöstempaus tapahtuu, ja kuinka se tulee tapahtumaan. Ja me kaikki uskomme Ylöstempaukseen, emmekö uskokin? Me uskomme siihen. Ja sitten, yhtäkkiä, jokin vain sanoi: "Rukoile sairaiden puolesta tänä iltana." Ja söin juuri päivällistä erään meksikolaisen veljen kanssa siellä, mistä menin noutamaan häntä. Arvelisin, että hän on täällä tänä iltana, hän ja hänen vaimonsa.

¹¹ Ja sitten joku tuli ja antoi minulle todistuksen. Hän sanoi... "Jos... Sen perusteella, tai seurakunnassa", hän sanoi, "tuolla on eräs mies, jolla... Uskon sen olleen vuosi sitten, kun hän oli tullut erottamisjonoon." Ja ajattelin, että meillä tänä iltana olisi vain sellainen vanhanaikainen rukousjono, niin kuin veli Jack ja veli...

paranna, se vain tunnisti sen. Ne ovat tekoja, jotka tuovat esiin uskon Jumalan Läsnäoloon, se on Hänen Sanansa julkituotuna.

³⁴⁰ Tämä nainen haluaa myös jotakin suurta. Se ei ole lapsi, vaan hän haluaa Pyhän Hengen kasteen. Minä sanon sinulle, mitä sinun tulee tehdä. Jos lakkaat tupakoimasta, Jumala tulee antamaan sinulle Pyhän Hengen kasteen. Mene, usko se. Uskoteko te? Onko teillä usko Jumalaan?

³⁴¹ Tämä mies, joka seisoo tässä, on mies, jota en ole koskaan elämässäni nähnyt. Minä en tunne häntä, mutta hän kärsii jostakin, mikä on vialla hänen rinnassansa. Hänen putoaminen sai sen aikaan, ei kovin kauan aikaa sitten. Hän ei ole täältä, hän on Arkansasista. Hän on saarnaaja. Mene kotiin ja saarnaa Evankeliumia. Näettekö? Näettekö? En koskaan nähnyt tuon miehen kasvoja.

³⁴² Tässä seisoo nainen, en ole koskaan elämässäni nähnyt tuota naista, en tunne häntä. Jumala tuntee hänet.

³⁴³ Jos Hän voi paljastaa, mikä hänen vaivansa on, tai jotakin siitä, niin tahdotteko te uskoa? Kaikki teistä? Tämä on vain teko, joka tuo esiin uskon, joka minulla on saarnatakseni siitä, mistä olen teille kertonut tänä iltana. Jumala paljasti sen, ja nämä teot todistavat Sen. No niin, teillä täytyy olla usko tullaksenne terveeksi.

³⁴⁴ Tämä nainen tässä, en usko tuntevani häntä. Kyllä, en tunne häntä, mutta tunnen jonkun, jonka hän tuntee, koska näen miehen seisomassa tässä edessäni. Hän kärsii päänsärystä. Onko se oikein, rouva? Uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut? Pearry Greenin sisar. Kyllä, ja minä en ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Näin Pearry Greenin seisomassa tässä katsoen minuun. Se on totta. En tiedä, missä Pearry Green on. Uskoteko te? Kuinka paljon te voitte uskoa? Jos voitte uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia. Jos ette voi uskoa, mitään ei voi tapahtua.

³⁴⁵ Tuo pieni harmaahiuksinen nainen, joka istuu siellä katsoen minuun, juuri tässä, uskotko sinä Jumalaan? Uskotko, että Jumala voi paljastaa minulle, mitä sinä ajattelet siellä? Sinulla on kasvain rinnassa. Uskotko, että Jumala voi ottaa sen pois sinulta? Se on totta. Pidä uskosi ja usko. No niin, mitä hän kosketti?

³⁴⁶ Tuo nainen, joka kosketti Hänen vaatteensa lievettä... Raamattu sanoo... Te, jotka haluatte saada raamatunpaikan siitä. Hän sanoi: "Hän on Ylipappi, jota voimme koskettaa heikkouksiemme tunnolla." Onko se oikein? Hän on tuo Ylipappi, ja Hän seisoo juuri täällä, ja nyt ihmiset koskettavat Häntä.

päätettä. Onko se niin? Mutta nyt heillä on se, ja hän on sanansaattaja, Jumalalta lähetetty, ja hän jyskyttää noita muureja niin lujaa kuin pystyy: “Lähtekää ulos täältä! Katukaa tai tuhoutukaa!”

³³⁴ Mutta muistakaa, Valitut, ennalta määrättyt, Abraham ja hänen ryhmänsä, saivat myös sanansaattajan. Tarkatkaa, mitä Hän teki. Hän antoi heille merkin, että lähellä oli aika tulen langeta. No niin, sitä tulta me nyt odotamme, atomitulta, Jumalan vihaa.

³³⁵ No niin, tuo sanansaattaja teki jotakin. Hän puhui eräästä naisesta, selkensä käännettynä Hän kertoi hänelle, että hän epäili sitä, mistä Hän oli puhumassa, ja kertoi hänelle hänen tilansa, ja mitä tulisi tapahtumaan. Onko se oikein? Sanoiko Hän, että Ihmisen Poika tulisi paljastamaan itsensä samalla tavalla kuin tuonakin päivänä? Hyvä on, uskotteko te, että se on Totuus?

No niin, tässä seisoo joku nainen...

³³⁶ Ja Seurakunnan näkymättömässä liitossa, Morsian Kristukselle, tuo Sanansaattaja on täällä nyt, joka on Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja ikuisesti.

³³⁷ Nyt Hän puhuu ainoastaan profeettojensa kautta. Raamattu sanoo niin! “Hän ei tee mitään ennen kuin Hän ensin tekee sen tietäväksi profeetoillensa”, Aamos 3:7. Hän on aina tehnyt sen. Hän ei koskaan muuta kaavaansa. Näettekö? Ja profeetta, jos hän on todellinen, voi puhua ainoastaan sen, mitä Jumala kertoo hänelle. Onko se oikein? Se on totta.

³³⁸ Uskotteko te nyt, että Hän voisi kertoa minulle, mikä tällä naisella on vikana, ennen kuin edes katson häntä? Uskotteko te sen? No niin, hän kärsii syövästä. Kyllä. Se on hänen rinnassaan. Hänellä on mielessään eräs poika, hän kärsii jonkinlaisesta mielenhäiriöstä, hermostuneisuudesta ja komplikaatioista. Kyllä. Uskotteko sitä? Ja se on totta, eikö olekin? Uskotko nyt, että sen sanominen ankkuroi sinun uskosi, ja sinulla on se, sinä tulet saamaan sen? Silloin mene, ja Herra Jeesus tulee tekemään sinut terveeksi. Näettekö? Uskotteko te? Koko sydämestänne?

³³⁹ Uskotteko te, että katsomatta tähän naiseen Herra Jeesus voi kertoa minulle, mikä hänen vaivansa on? Kuinka moni uskoo sen? No niin, te tiedätte... enkä minä ole edes... ainoa asia, jonka olen nähnyt, on hame. En tiedä, en voinut sanoa, oliko se mies tai nainen, hän vain seisoo siellä. Haluan hänen uskovan. Uskotko sinä? Kuulehan, potilas, uskotko sinä? Kohota kätesi, jos uskot. Jos uskot koko sydämestäsi, sinä voit saada tuon lapsen, jota pyydät Jumalalta. Näettekö? Uskotteko te? Onko teillä usko Jumalaan? No niin, se ei

¹² Veli Young Brownilla oli tapana jakaa rukouskortteja. Ja totesin hänet todella rehelliseksi enkä koskaan saanut häntä kiinni kortin myymisestä tai minkään väärän tekemisestä, hän oli todella suora. Ja me olemme saaneet heitä kiinni siitä, että he ovat yrittäneet tehdä sitä, tiedättehän. Niinpä me... Veli Young, hän oli aina suorittamassa tehtävää koko ajan ja uskollisesti. Ja muistan, kuinka hänellä oli tapana seistä kokoamassa kortteja, ja kuinka hän toi heidät jonon lävitse. Minä rukoilin heidän puolestaan, ja niin me menimme edelleen. Noilla ihmisillä oli tuo väärentämätön usko, että jos he vain voisivat päästä lähelle teitä, he tulisivat terveiksi. Ja uskon, että siellä tapahtui kaksikymmentä parantumista jokaista meillä nyt tapahtuvaa parantumista kohden.

¹³ Sitten kuulin tämän kertomuksen tästä miehestä tänään iltapäivällä, ja hän mahdollisesti on täällä nyt. Kuinka hän oli rukousjonossa vuosi sitten jossakin, ja silloin erottamisessa hänelle kerrottiin, että hänellä oli ollut sikotauti ja lääkärit olivat sanoneet hänelle turvotuksen laskemisen jälkeen, ettei hän koskaan voisi saada tyttölasta, ja hän halusi sellaista. Luulisin, että hänellä oli poika. Mutta Herran antamassa näyssä hänelle sanottiin: “Sinä tulet saamaan tuon tyttölapsen.”

¹⁴ Ja hän sanoi, että hänellä on tuo pieni tyttö täällä tänä iltana. En tunne tuota miestä... Olisiko hän kuulijakunnassa, tai tuo henkilö, josta olen puhumassa? Onko hän jossakin? En tiedä, joku vain kertoi minulle siitä ulkopuolella. Oi, tässä tuo lapsi onkin, siellä he istuvat. Se on hienoa. Se on oikein hienoa. Mikä suloinen pienokainen. Todella soma pieni vauva. Haluaisin, että hänen äitinsä tulisi tänne antamaan todistuksen. Ehkä hän tulee tekemään sen huomenna, tai joskus kun meillä on kokouksia.

¹⁵ Nyt, huomen aamulla on Liikemiesten aamiainen. Oletteko vielä ilmoittaneet siitä? Luulen, että se kaikki... Sepä hienoa.

¹⁶ Ja nyt pitääkäämme pieni oppitunti Jumalallisesta parantamisesta. Kuinka moni uskoo siihen? Oi, tulee olemaan suuri ilta, kun teillä on tuon kaltainen usko. Siihen tarvitaan ihmisiä, jotka uskovat sen. Se on uskovaista varten.

¹⁷ Nyt sitten, kun olin ottanut kynän ja alkanut kirjoittamaan muistiin joitakin tekstejä ja niin edelleen, Billy kolkutti ovelle ja sanoi: “Isä?”

¹⁸ Minä sanoin: “Odota pieni hetki, en ole vielä lopettanut sitä.”

¹⁹ Hän sanoi: “Mutta veli Jack odottaa sinua.” Niinpä minun täytyi tulla. Minulla ei ollut paperinliitintä, joten otin yhden Medan “johny-pinneistä” tai jonkinlaisen pinnin, kutsuvatko he sitä “bobby-pinniksi”. En tiedä paljoakaan noista asioista, tiedättehän, olin vain nähnyt sen siellä pöydällä. Niinpä tein

siitä paperinliittimen erottaakseni toisistaan joitakin muistiinpanojani, joita minulla oli tätä aamua varten.

²⁰ Ja kun te tullette vanhemmaksi... Minulla oli tapana helposti muistaa nuo Kirjoitukset ja muut asiat. Mutta tiedätkö, nyt se on jotenkin vaikeaa. Oletko sinä vielä tullut huomaamaan sellaista vaikeutta, veli Jack? Niin se on, kyllä. Kerroin siitä täällä äskettäin veli Jackille. Minä sanoin: "Tiedätkö, veli Jack, minä olen tulossa huonomuistiseksi." Sanoin: "Aloitin sanomaan jotakin ja sitten minun täytyy odottaa."

Hän sanoi: "Etkö ole sen pitemmälle siinä?"

Minä sanoin: "Mutta eikö se ole tarpeeksi pitkällä?"

²¹ Hän sanoi: "Ei." Hän sanoi: "Minä soitan jollekin puhelimella ja sanon: 'Mitä sinä haluat?' Ajattelin sinun silloin pilailevan kanssani, veli Jack, mutta tulini toteamaan, että se on hyvinkin totta.

²² Kyllä vaan. Kuinka te tulettekaan huonomuistiseksi. Mutta tehkäämme kaikki tekemme oikein, koska ne ovat kirjassa, äänilevyllä, joka tullaan soittamaan tuomiopäivänä.

²³ No niin, me olemme kuin yksi suuri perhe. Enkä usko, että me olemme puhelinyhteydessä ympäri maata tänä iltana, niin kuin eilen illalla, kun saarnasin sanomani. Luulen, että täällä on vain paikallinen kokous. Niinpä, eilen illalla... Minä todella arvostan teidän kohteliaisuuttanne kestäessänne... Minä en yritä... En yrittänyt käyttää hyödykseni veli Jackiä. Mutta hän on aina sanonut minulle: "Sano mitä tahdot." Ja niinpä minä tulini tänne lavalle ja saarnasin vähän oppia. Mutta uskon, että se on vain... jotkut kirkkokunnallisista veljistäni...

²⁴ Minulla oli uni eräänä aamuna. En näe unia kovin usein; en ole unennäköjä. Mutta näin unta, että näin erään nuoren miehen kahleissa, ja hän yritti päästä vapaaksi, ja joku sanoi minulle: "Nuo ovat hirvittäviä ihmisiä, älä ole missään tekemisissä heidän kanssaan."

²⁵ Ja minä näin, kuinka tämä nuori mies pääsi ulos kahleistansa, joten minä vain jätin hänet rauhaan. Minä ajattelin: "Haluanpa nähdä, mitä hän tekee." Niin hän tuli ulos, ja hän oli mukava mies. Ja näin muiden yrittävän päästä ulos.

²⁶ No niin, tämä on vain uni. Ja minä kävelin tähän suuntaan nähdäkseni erään veljen, Roy Bordersin, erään hyvän ystäväni, joka elää Kaliforniassa. Näytti kuin jokin olisi ollut vialla. Hänen silmänsä olivat puoliksi suljetut, ja näytti kuin jokin suuri... Ehkä syöpä tai jotakin sellaista oli hänen silmiensä

³²⁷ Ja Hän lupasi teille saman asian, eli: "Jos te voitte uskoa, että se tulee tapahtumaan." Jos te ette voi uskoa Sitä, se ei yksinkertaisesti tule tapahtumaan. No niin, minä en voi saada teitä uskomaan, ettekä te voi itse saada itseänne uskomaan. Jumalan täytyy antaa se teille. Se on jumalan lahja, uskoa. Ei teidän uskonne, Jumalan usko. Teidän järkiperäinen uskonne saattaa hyvinkin uskoa sen, mutta ennen kuin Jumalan usko on teidän sydämessänne... Katsokaahan, teidän järkiperäinen uskonne voi hyväksyä sen, tehdä sen. Jatkakaa vain uskoen se koko sydämeštänne, kunnes Jumala tulee paljastamaan sen teille. Näettekö? Jatkakaa vain uskomista, kunnes Jumala paljastaa sen. Mutta siihen asti, kunnes Hän paljastaa sen...

³²⁸ Te sanotte: "Veli Branham, mitä sinä oikein sanot?"

³²⁹ "Kyllä vaan." Jumala lähetti profeetan Hiskian luo sanomaan hänelle: "Sinä et nouse siltä vuoteelta." NÄIN SANOO HERRA: "Sinä tulet kuolemaan siihen vuoteeseen." Oliko se oikein?

³³⁰ Mutta tuo kuningas käänsi kasvonsa seinää päin ja itki katkeria kyyneliä ja sanoi: "Herra, minä tarvitsen viisitoista vuotta lisää. Minä anon Sinua, Herra, kuule minua." No niin, kuningas oli suurin mies maailmassa, poliittisesti, mutta profeetta oli sellainen Jumalan silmissä. Hän oli Jumalan kuningas, mutta hän oli Jumalan profeetta. Jumala paljasti profeetalle... [Tyhjä kohta nauhassa.] Tiedätkö? Ymmärrätkö?

³³¹ No niin, jotta voisitte ymmärtää sen nyt, koska minä olen saarnannut täällä Kirjoituksista: "Niin kuin oli Sodomän päivinä, samoin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa." Päivinäkö jolloin seurakunta paljastetaan? Ei! "Päivinä jolloin Ihmisen Poika paljastetaan." Mitä on paljastaa? Tehdä tunnetuksi! Onko se oikein? Paljastaa! Päivät, jolloin Ihmisen Poika tullaan paljastamaan, tulevat olemaan Sodomän ja Gomorran päivien kaltaiset. Onko se oikein?

³³² Katsokaa nyt mitä tapahtui. Heillä oli kaksi pääsanansaattajaa siellä alhaalla Sodomassa ja Gomorrassa, koska siellä alhaalla oli joukko penseitä kristittyjä. Onko se oikein? Ja heillä oli kaksi pääsanansaattajaa (kuunnelkaa nyt tarkasti) saarnaamassa alhaalla Sodomassa ja Gomorrassa. Mutta yksi heistä seisoi siellä ulkopuolella Abrahamin ryhmän kanssa. Eikö niin ollut?

³³³ Katsokaahan nyt! Meillä ei ole koskaan koko seurakunnan historian aikana ollut yleismaailmallista sanansaattajaa seurakunnalle, jonka nimi olisi päättynyt h-a-m ennen kuin vasta nyt: G-r-a-h-a-m, jossa on kuusi kirjainta, G-r-a-h-a-m. Mutta Abrahamin nimi tavataan: A-b-r-a-h-a-m, seitsemän kirjainta. Näettekö? Niinpä yleismaailmallinen seurakunta, ollen ihmisen luku (kuusi, ihmistekoinen organisaatio), on saanut sanansaattajansa. Heillä oli Sankey, Moody, Finney, Knox, Calvin ja niin edelleen, mutta ei koskaan "h-a-m"

kaikkia nyt, kun rukoilemme näiden nenäliinojen puolesta, että kun ne lasketaan sairaiden päälle, he tulevat parantumaan.

³²³ Me käsitämme Isä, että me olemme kuoleva sukupolvi. Me olemme menossa... kohtaamme kasvotusten Iankaikkisuuden. Maailma on tullut mielenvikaiseksi. Murhia, pieniä tyttöjä leikellään kappaleiksi ja raiskataan. Ihmiset, miehet pitävät hiuksiaan kuten naiset ja naiset kuten miehet, he ovat vääristyneitä. Ihmissuku on kuolemassa. Maailma on kuolemassa. Kaikki on kuolemassa. Seurakunta on kuolemassa.

³²⁴ Oi Jumala, tuo Elämä. Tuo Elämä, oi Jumala, uskon tuottama Elämä. Paljasta se näille ihmisille, Herra. Minä voin vain rukoilla ja laskea käteni heidän päälleen. Mutta Sinä yksin voit parantaa heidät. Minä rukoilen, että Sinä, Isä tekisit sen jokaiselle. Suo se, kun käteni ovat niiden päällä ja pyydän koko sydämestäni. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, paranna nämä ihmiset. Aamen.

³²⁵ No niin, toimiiko tämä mikrofooni, veli? Voitteko nyt kuulla sen hyvin? Kuuleeko jokainen sen? Kohottakaa kätenne. Nyt, joku oli sydämelläni, mennä näiden ihmisten luo, jotka ovat täällä pyörätuoleissa, telttavuoteilla, paareilla, jotka sanoivat "etteivät edes saaneet rukouskorttia". Näettekö? Mutta kuulehan, veli, näillä ihmisillä on rukouskortit, mutta se ei merkitse, että he tulisivat parantumaan. Siellä ehkä istuu ihmisiä kuulijakunnassa... Se ei merkitse, että he tulevat parantumaan. Se ei merkitse, että he tulevat tai eivät tule parantumaan. Se kaikki riippuu heidän uskostansa Jumalaan. Kuinka moni tietää, että se on totta? Siinä kaikki, on kyse vain teidän uskostanne Jumalaan. No niin, kuinka moni tietää, että se on totta? Ei ole väliä sillä, kuinka uskonnollinen te olette, kuinka hyvä tai kuinka paha te olette, ellei Jumalan armo laske sitä teidän sydämeenne, te ette koskaan tule parantumaan. Kuinka moni tietää, että Jumalan täytyy tehdä se? Että Hän on tehnyt koko ajan suuria merkkejä ja ihmeitä. Ja nyt, tänä iltana te tulette tähän jonoon, seisotte tässä jonossa, ette siksi, että Jumala valitsi teidät seisomaan tässä jonossa, niin ei ole, te vain saitte rukouskortin, te vain satuitte olemaan... [Tyhjä kohta nauhassa.]

³²⁶ Juuri niin kuin arvoisa veljeni Gerholtzer tässä aloittaessaan palvelustehtävänsä monia vuosia sitten... [Tyhjä kohta nauhassa.] ...uskon kanssa Jumalaan, uskoen Jumalaa, uskoen, että Jumala uskon kautta parantaa sairaita. Eikä se ole koskaan muuttunut, mutta Jumala on lisännyt tänä viimeisenä päivänä lahjoja, lahjoja, jotka Hän lupasi. Jumala teki sen, ei siksi että Hänen olisi tarvinnut tehdä, vaan koska Hän lupasi tehdä. Ja jos Hän lupasi, silloin Hänen täytyy tehdä se, koska Hänen täytyy pitää Sanansa.

päällä. Ja joku yritti vetää minua pois hänen luotaan. Minä huusin: "Veli Borders! Herran Jeesuksen Nimessä, tule ulos siitä!"

²⁷ Ja hän saattoi tuskin puhua sanoessaan: "Veli Branham, siihen tarvitaan enemmän kuin tämä. Minä yksinkertaisesti en voi tarttua siihen, veli Branham. Minä en voi käsittää sitä."

²⁸ Minä sanoin: "Oi veli Borders." Minä rakastan häntä.

²⁹ Ja joku oli vetämässä minua pois, ja katsoin, ja se oli eräs rouva, joka seisoj tässä. Kun olin pieni poika, minulla oli tapana kuljetella ihmisille tavaroita eräästä sekatavarakaupasta. Ja hänen nimensä oli rouva Fenton. Hän elää yhä Jeffersonvillessä ja on minun ja vaimoni henkilökohtainen ystävä.

³⁰ Ja hän sanoi: "Veli Branham, vapauta meidät tästä." Hän sanoi: "Tämä on helvetin huone." Ja hän sanoi: "Sinä olet ollut väärinymmärretty. Ja sinä olet myös väärinymmärtänyt näitä ihmisiä." Hän sanoi: "Nämä ovat hienoja ihmisiä, mutta..." Ja katsoin sinne, ja se oli kuin valtavan suuri kellari, tai suuret muurit, maanalainen suuri luola, ja suuret rautakalterit, kahdeksan tai kymmenen tuumaa paksut. Ja ihmiset olivat poissa järjiltään väännellen käsiään ja jalkojaan ja hakaten päitään sillä tavalla. Ja hän itki ja sanoi: "Vapauta ihmiset, veli Branham." Hän sanoi: "Auta meitä, me olemme vaikeuksissa." Tämä rouva itse, minä tunnen hänet. Uskon, että hän kuuluu Kristuksen Kirkkoon, tai erääseen kristilliseen seurakuntaan, jota kutsutaan nimellä Veljen Seurakunta.

³¹ Katsoin ympärilleni ja sanoin: "Toivoisin että voisin." Ja jatkoin katselemista ympärilleni. Ja katsoin vähäistä pientä ruumistani ja sitten noita suuria rautakaltereita. Ja nuo ihmisraukat olivat siellä sisällä. Ettekä te voineet päästä heidän tykönsä, nuo rautakalterit olivat niin lähellä toisiaan. Ja minä katsoin, ja he hakkasivat päitään aivan kuin olisivat olleet poissa järjiltään.

³² Ja minä näin joidenkin valojen välähtelevän siellä. Ja katsoessani ylös siellä seisoj Herra Jeesus sateenkaaren valot ympärillään. Hän katsoi suoraan minuun ja sanoi: "Vapauta nuo ihmiset." Ja Hän meni pois.

³³ Ja minä ajattelin: "Mutta kuinka minä voisin vapauttaa heidät? Minulla ei ole tarpeeksi voimaa käsivarsissani murtaakseni noita tankoja."

³⁴ Niin minä sanoin: "Helvetin huone, väisty Jeesuksen Kristuksen Nimessä."

³⁵ Ja kaikki alkoi kitistä ja naksahdella, ja kivet alkoivat pyöriä ja rautatangot kaatuilla. Ja ihmiset juoksivat ja huusivat: “Me olemme vapautetut!”. He huusivat koko äänensä voimalla ja olivat kaikki vapautetut.

³⁶ Ja minä huusin silloin: “Veli Roy Borders, missä sinä olet? Missä sinä olet? Jumala on vapauttamassa kansansa! Missä sinä olet, veli Borders?” Ja olen ihmetellyt sitä.

³⁷ Tiedätkö, veli Borders on hyvin pelästynyt. Te kaikki tiedätte tuon profetian, monet teistä, jotka otatte ääninauhvoja ja niin edelleen, joka koski Länsirannikkoa.

³⁸ Täällä istuu mies tänä iltana, joka oli siellä, kun se tapahtui (kun seisoiimme siellä ollessamme metsästysmatkalla), eräs sananpalvelija, joka kuunteli eilen illalla. Hänellä oli sokea silmä ja hän tuli sinne ja sanoi... esitteli itsensä. Hän käytti värillisiä laseja siellä ylhäällä vuorella. Hän sanoi: “Veli Branham, minä olen veli McHughes.” Hän sanoi: “Minä autoin kustantamaan yhden sinun kokouksistasi kerran Kaliforniassa.”

³⁹ Minä sanoin: “Hauska tutustua, veli McHughes.”

⁴⁰ Ja meitä oli siellä noin kaksikymmentä miestä. Me olimme metsästävässä javelina-sikoja. Ja minä sanoin, noin päivää ennen vuorille menemistä, minä sanoin veli Banks Woodille... Te kaikki tunnette hänet, hän on henkilökohtainen ystäväni. Minä sanoin: “Veli Wood...” Nostin ylös kiven ja heitin sen ilmaan, ja se tuli alas. Ja minä sanoin: “NÄIN SANOO HERRA: ‘Jotakin on aikeissa tapahtua.’”

⁴¹ Sitten hän sanoi: “Mitä se on, veli Branham?”

⁴² Minä sanoin: “Minä en tiedä, mutta kahdenkymmenen neljän tunnin sisällä sinä olet näkemään. Jotakin on valmiina tapahtumaan. Se on suuri merkki.”

⁴³ Ja seuraavana päivänä.. se oli yhtenä myöhäisenä iltapäivänä. Seuraavana päivänä noin kello kymmeneltä me olimme valmistautumassa poislähtöön. Jokaisella oli javelina-sikansa ja me seisoiimme siellä. Ja veli McAnally, tiedäthän, ja kaikki heistä, he olivat puhdistamassa niitä, ja veli Borders ja minä. Ja veli Roy Roberson, rampa sotaveteraani, hyvin rakas, kallis ystäväni, seisoi siellä. Ja minä katsoin ylös, ja veli McHughes sanoi: “Veli Branham, ilmestyykö Herran Enkeli sinulle, kun olet näillä metsästysmatkoilla?”

⁴⁴ Minä sanoin: “Veli McHughes, kyllä. Se on totta. Mutta minä tulen tänne hieman levätäkseni.”

ohitse”, silloin se on tehty. Teidän ei edes tarvitse olla rukousjonossa, se on tehty joka tapauksessa.

³²⁰ Hyvä on, neljä... 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. Hyvä on, 16, 17, 18, 19, 20. Onko joku, jonka olen kutsunut, jolla on kortti, eikä voi nousta seisomaan? Kohota kätesi, jos sinulla on kortti, etkä voi nousta ylös. Hyvä on.

...usko se vaan, ...

Voin nähdä pienen Anna Jean raukan, kuinka hän joskus istuu soittamassa lähes koko illan. Haluan, että jokainen täällä on todella hiljaa ja kunnioittavasti.

... usko se vaan,

Nyt, rukouskortit yhdestä viiteentoista, uskon sen olleen.

...usko se vaan,

Tänne on tulossa hieman tungosta, joten aloittakaamme. Mitä te sanotte?

... mahdollista,

³²¹ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.. Nyt teitä tulee liian useita, enemmän kuin mitä kutsuimme. Se kyllä sopii. Seiskää hiljaa, juuri siellä missä olette. Älköön kukaan... Teidän puolestanne tullaan rukoilemaan, mutta vain odottakaa, kunnes numeronne kutsutaan, ja sillä tavoin ei liian moni ole seisomassa täällä. Jos Herra tulee tekemään jotakin, te estätte ihmisiä näkemästä sitä, näettehän. Jumala siunatkoon teitä.

Rukoilkaamme nyt näiden nenäliinojen puolesta sillä aikaa, kun he hankkiutuvat valmiiksi.

³²² Rakas Jumala, tässä on nenäliinoja, jotka tulevat sairailta ja vaivatuilta. Tämä usko, josta me juuri olemme puhuneet, Herra, muistan Sinun sanoneen Raamatussa, Juudan kirjassa: “Tosissanne taistelkaa sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan pyhille annettiin.” Ja he ottivat nenäliinoja pyhien ruumiilta, ei siksi, että he olivat erikoisia ihmisiä, vaan koska he olivat uskovaisia ihmisiä. He olivat samanlaisia palavia miehiä kuin mekin. Elia, hän oli sen kaltainen ja hän “rukoili hartaasti, ettei tulisi satamaan”. Ja Jumala, hän rukoili, jotta ihmiset katuisivat. Sinä paljastit hänelle, että hänen tulisi rukoilla heidän puolestaan, rukoilla sillä tavalla täyttääkseen Sinun Sanasi. Epäilemättä Sinä näytit tuolle profeetalle näyn. Ja Herra, tänä iltana minä rukoilen näiden ihmisten parantumisen puolesta. Minä en ole Elia, hänet otettiin Taivaaseen, mutta hänen Elämänsä ja Henkensä yhä elää. Niin me rukoilemme, rakas Jumala, että Sinä kunnioittaisit kansasi rukouksia. Ja kunnioittaisit meitä

Sen vuoksi, nyt kun Morsianta kutsutaan, niin kuin Sinä sen lupasit täällä Kirjoituksessa, niin kuin me olemme lukeneet Sen maailman edessä ilta illan jälkeen, ja me katselemme sitä omin silmin. Jumala, voikoon Se selvittää kaikki epäilykset ihmisten sydämissä. Voikoot he paeta nopeasti Pojan suojaan kypsyäkseen ja tullakseen otetuksi talteen aittaan eivätkä tulisi jätetyksi varteen tullakseen poltettavaksi, vaan voikoot he mennä aittaan tänä iltana. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Kiitos tarkkaavaisuudestanne. Antakaa Jumalan käsitellä sydäntänne.

³¹⁶ No niin, me olemme jakaneet rukouskortteja. Me tulemme nyt ottamaan noin kaksikymmentä minuuttia rukousjonoa varten. Me haluamme muodostaa jonon nopeasti päästäksemme rukoilemaan. Ja nyt, en tiedä, kuinka monta korttia on jaettu. En edes kysynyt Billyltä mitään. Minä vain sanoin: "Mene ja anna ihmisille joitakin rukouskortteja." Ja vain hetki sitten hän tuli takaisin noutamaan äitiään ja minua ja muita.

³¹⁷ No niin, aloititko sadalla tai ensimmäisestä, yhdestä sataan, vai miten? [Billy Paul sanoo: "Yhdestä sataan."] Yhdestä sataan. Hyvä on.

³¹⁸ Hyvä on, ottakaamme rukouskortti numero yksi. Jos teillä on se, kohottakaan kätenne, niin että voin nähdä. Jos ette voi... Jos ette voi nousta seisomaan... jos ette voi, tulemme kantamaan teidät. Rukouskortti numero yksi, nopeasti nyt. Kenellä se on? A, numero yksi... Tämä rouva tässä, onko sinulla se kortti? Tahtoisitko tulla tänne? A, numero kaksi. Onko se jollakin? Kohota kätesi nopeasti. Kyllä, täällä tämä nainen, tule. Numero kolme. Onko sinulla korttia? Te kaikki... Eikö teillä ole kortteja? Hyvä on, teillä ei tarvitse olla sitä. Kolme, neljä, viisi. A, yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi. Katsokaamme nyt, siellä on, yksi, kaksi, kolme, neljä viisi. Hyvä on... tässä he ovat... Viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, alkakaa vain muodostaa jonoa.

³¹⁹ Nyt, jos ette voi tulla, heiluttakaa vain kättänne tällä tavalla, niin että he voivat kantaa teidät. Olen pyytänyt näitä ihmisiä täällä, joilla ei ole kortteja... Teillä ei tarvitse olla, minä vain kysyn teiltä. Katsokaa nyt, te rammat ihmiset täällä, oletan, että teidän täytyi tulla aikaisin, koska käskin häntä tulemaan "aikaisin". No niin, teillä ei tarvitse olla korttia, jos teillä on sen kaltainen usko, josta opetin. Näettekö, jos se on paljastettu teille, hyvä on. Jos sitä ei ole paljastettu, niin ei ole väliä sillä, vaikka olisitte tusinassa rukousjonossa, siitä ei olisi hiukkaakaan apua. Tiedätekö te sen? Uskotteko te sen? Katsokaahan, minä voin rukoilla, tehdä kaikki mitä voin, mennä polvilleni, laskea kädet teidän päällemme, voidella teidät öljyllä, miten vain tahdotte, ja rukoilla... Kunnes Jumala armostaan paljastaa teidän sydämessänne sen, että "se on

⁴⁵ Hän sanoi: "Hyvä on, veli Branham", hän sanoi, "tarkoitukseni oi ollut häiritä sinua."

⁴⁶ Minä sanoin: "Et sinä häirinnyt minua."

⁴⁷ Ja vain katsoin ja näin lääkärin katsomassa hänen silmäänsä. No niin, en tuntenut häntä, hänellä oli tummat lasit, koska Arizonassa on hirvittävän kirkasta ja aurinkoista. Ja minä katsoin sitä ja näin lääkärin sanovan hänelle: "Hyvä herra, olen hoitanut tuota silmää vuosia, kaksi vuotta", tai jotakin sellaista. Hän sanoi: "Tuo silmässäsi oleva allergia, sinä tulet menettämään silmäsi. Se on syömässä näkösi, eikä ole mitään tapaa pysäyttää sitä."

⁴⁸ Ja minä sanoin: "Sinä kysyt minulta juuri silmäsi tähden. Nuo aurinkolasit ovat vain siksi, että sinulla on huono silmä."

⁴⁹ Hän sanoi: "Se on totta."

⁵⁰ Minä sanoin: "Sinun lääkärisi" (kuvailin hänet) "kertoi sinulle muutama päivä sitten, että 'Sinä tulet menettämään tuon silmän, koska allergia on syömässä tuosta silmästä näön.' Ja hän on hoitanut sitä pari vuotta, eikä hän voi pysäyttää sitä."

⁵¹ Hän sanoi: "Veli Branham, se on totuus."

⁵² Ja aloin kääntyä ympäri ja katsoin ja näin erään naisen paljon häntä itseään vanhemman, jotenkin tummaverisen. He ovat alkujaan jostakin täältä Arkansasista. Ja hän kohotti hamettansa ja näytti jalkaansa pojallensa ja sanoi: "Poikani, jos tapaat veli Branhamin, pyydä häntä rukoilemaan jalkojeni puolesta." Ja hänellä oli varpaitensa välissä riippumassa pitkiä kasvaimia.

⁵³ Minä sanoin: "Sinun äitisi on harmaapäinen nainen, ja hän kohotti hamettansa, veti alas sukkansa ja näytti sinulle jalkojansa ja sanoi, että jos tapaisit minut, sanoisit minulle, että rukoilisin hänen puolestaan."

⁵⁴ Ja hän sanoi: "Oi, ole armollinen."

⁵⁵ Minä katsoin takaisin ja näin hänet siellä näyssä seisovan ilman laseja. Minä sanoin: "NÄIN SANOO HERRA: Jumala paransi sinun silmäsi ja parantaa myös sinun äitisi."

⁵⁶ Suunnilleen sillä hetkellä minä käännyn ympäri... No niin, täällä istuu mies, joka seisoi siellä. Minä sanoin veli Roy Bordersille... tai veli Roy Robersonille, laskin käteni hänen olalleen, sillä hän on sotaveteraani. Minä sanoin: "Veli Roy, mene jonkin alle, nopeasti nyt, jotakin on tapahtumaisillaan."

⁵⁷ Hän sanoi: “Veli Branham, mitä sinä tarkoitat?”

⁵⁸ Minä sanoin: “Älä puhu! Mene jonkin alle, nopeasti!” Ja minä käännyn ja nostin ylös lapion, joka oli siellä sivullani, ja kävelin pois heidän luotaan, koska tiesin, että se tulisi sinne, missä minä olin.

⁵⁹ Aivan erään suuren kanjonin reunassa, joka oli kahdeksan tai kymmenen kertaa korkeamman kuin tämä rakennus, se oli hevosenkengänmuotoinen kanjoni [umpinainen]. Siellä tuli alas Taivaista tuli kuin pyörretuuli vain muutamia jalkoja sen paikan yläpuolella, jossa minä seisoin. Ja se repi kiviä irti vuoresta ja meni lävitse ja katkaisi mesquite-puiden latvoja sadan metrin säteellä. Jokainen juoksi ja yritti päästä kuorma-autojen alle ja kaikkea sellaista. Se meni jälleen takaisin ylös ja räjähti kuin suuri ukkonen. Se meni uudestaan ylös taivaalle ja tuli jälleen alas. Ja se teki sen kolme kertaa. Ja kun kaikki oli ohitse, he tulivat ja kysyivät: “Mitä se merkitsi?”

⁶⁰ Minä sanoin: “Haluan kertoa teille, että se oli tuomion merkki. Muutaman päivän sisällä suuri maanjäristys tulee iskemään Länteen. Ja se ei tule pysähtymään. Kalifornia, Los Angeles tulee uppoamaan. Se on painuva alas. Se tulee luisumaan suoraan valtameren.” Ja kaksi päivää sen jälkeen tuo Alaskan maanjäristys ravisti Alaskaa.

⁶¹ Ja sitten viimeisessä kokouksessa, joka minulla oli Kaliforniassa, ollessani puhumassa tietämättä, mitä oli tapahtunut, ennen kuin olin tullut ulos kadulle. Sanoin: “Kapernaum, Kapernaum, kaupunki, jota kutsutaan enkelien nimellä”, (se on Los Angeles) “sinä olet korottanut itsesi taivaaseen, mutta sinut tullaan tuomaan alas helvettiin. Sillä jos ne mahtavat teot, jotka on tehty sinussa, olisi tehty Sodomassa, se seisoi vielä tänä päivänä.”

⁶² Nyt, viimeisinä muutamana päivänä, tuo suuri jyrähtely ja heiluminen. Sitten tässä tulee tieteellinen julkaisu, jossa sanotaan: “Se on kokonaan kuin hunajakkenoja; sen on pakko upota.” He yksinkertaisesti tietävät sen.

⁶³ Ja tarkatkaa, vesi on tuleva suoraan Salton-järvelle asti. Los Angeles on tuomittu tuomiota varten. Kerron sen, ennen kuin se tapahtuu, niin että voisitte tietää, kun se tapahtuu. Minä en sanonut sitä itsestäni. Eikä Hän ole koskaan kertonut minulle yhtään asiaa, mikä ei olisi tapahtunut. Ja te voitte todistaa sen. Se on oikein. Milloin? Minä en tiedä.

⁶⁴ Menin ulos, ja he kertoivat minulle, mitä olin sanonut. Ja minä kuuntelin ja menin ja tutkin Kirjoituksia. Tiedätkö, että Jeesus sanoi melkein samat sanat Kapernaumista, ja oletan, että Sodoma ja Gomorra olivat silloin Kuolleen Meren pohjassa. Ja myöhemmin, noin sata vuotta myöhemmin, Kapernaum luisui mereen, ja se on meren pohjassa. Tuo sama Jumala, joka pani Sodoman

asioita olisi tapahtunut. Mutta jos minä olen kertonut teille Totuuden, ne todistavat, että minä olen kertonut teille Totuuden. Hän on yhä sama eilen, tänään ja ikuisesti, ja Hänen Henkensä julkituleminen tempaa pois Morsiamen. Antakaa tuon uskon (ilmestyksen) tulla sydämeenne, että “nyt on tuo hetki”.

Rukoilkaamme nyt.

³¹² Rakas Jumala, joka olit tuotu julki lihassa, Jeesuksen Kristuksen persoonassa, joka nousit ylös kuolleista kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaisesti ja astuit ylös Korkeuteen ja lähetit opetuslapset tekemään opetuslapsia koko maailmaan ja sanoi: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.”

³¹³ Jumala, tämän päivän helluntaiseurakunnalle, lahjojen ennalleen asettaminen; voikoot Herra, nuo miehet, ehkä jotkut heistä ovat läsnä täällä, jotkut heistä kuulevat ääninauhan ympäri maailman, voikoot he käsittää, että nyt on Morsiamen uloskutsumisen aika, ei helluntailaissanoman aika. Helluntailaissanoman tarkoitus oli palauttaa lahjat takaisin Seurakuntaan. Mutta tämä on Morsiamen esiin kutsumisen aika, toinen Sanoma, jonka tuli tulla juuri ennen kuin Sodoma tulisi poltetuksi. Anna heidän ymmärtää se, rakas Jumala. Usko, minä uskon tämän, koska Sinun Henkesi on Jumalan Sanan kautta paljastanut Sen, ja on Se vahvistettu ja tuotu julki koko maailmalle. Tietenkin, Herra, vähemmistönä, Sinun ryhmäsi ovat aina sillä tavalla. Mutta Sinä sanoi: “Ala pelkää, pikkuinen lauma, teidän Isänne hyvä tahto antaa teille Valtakunta.”

³¹⁴ Niinpä minä rukouilen, Jumala, että miehet eivät katsoisi omaan älykkyyteensä, vaan katsoisivat siitä pois päin siihen, minkä he voivat ajatella olevan oikein, ja katsoisivat Kirjoitukseen. Ja niin kuin eilen illalla sanottiin, anna ihmisten täällä ajatella samoin kuin tuo kuningatar teki Babylonin suuren hävityksen päivinä sanoessaan: “Teidän keskuudessanne on mies nimeltä Daniel, joka oli isäsi valtakunnassa. Helluntailais-isä oli hänen valtakunnassansa, ja Hän on kaikkien epäilysten selvittäjä.”

³¹⁵ Ja nyt, Herra, salli Pyhän Hengen, joka oli helluntai-valtakunnassa, Martin Lutherin, John Wesley'n, John Smithin, Alexander Campbellin aikana, ja kautta aikojen. Hän on selvittäjä, Hän selvittää ajatukset. Ja ihmiset Martin Lutherin päivinä, tuon miehen, joka sanoi: “Vanhurskas on elävä uskosta.” Metodistit, Hän selvitti kaikki epäilykset, että heidän “tulisi olla pyhitettyjä”. Ja helluntailaisten päivinä he puhuivat kielillä tuoden julki Hengen ilmenemisen Jumalallisen parantumisen kautta ja niin edelleen, Se selvitti kaikki epäilykset helluntailaisten sydämistä. Mutta, oi Jumala, he tulivat kirkkokunnallisiksi. He menivät suoraan takaisin ulos ottakseen ihmisten ideat.

aivan tarkalleen, samalla tavoin kuin Se sanoi Sen tulevan tekemään.” (Älkää nyt kadottako tätä!) Jeesus sanoi: “Te tiedätte, mitä Messiaan oletetaan tekevän. Sitten, jos tuo Sana, joka on kirjoitettu, jos Se ei sitten tuo julki itseänsä Minun kauttani, silloin Minä en ole Hän.” (Aamen!) “Silloin päivää, josta puhun, on väärin, ja se, mitä Johannes sanoi Minusta, ei ollut totta. Ja sitten, jos Minä en ole tuo Messias, jos nuo teot, joita Messiaan oletettiin tekevän... Hän on oleva ‘Herra teidän Jumalanne on nostava esiin profeetan minun kaltaiseni’, eikä teillä ole ollut profeettaa satoihin vuosiin. Ja jos ne teot, joita Minä teen, ja jotka Jumala lupasi, jos ne eivät ole tule julki Minun nykyisessä elämässäni, silloin Minä en ole Hän. Mutta jos tämän ajanjakson luvattu Sana on vahvistettu Minussa, silloin Minä olen Hän, ja lupaus on tullut teidän luoksenne.” (Oi, ettekö te näe, kuinka paljon selvempää Se voisi olla!) “Jos lupaus ei ole...” (Oi!)

³⁰⁹ “Sitten jos tuon päivän lupaus on tuotu julki Minun palvelustehtäväni kautta”, Jeesus sanoi, “silloin Minä olen Hän. Niinpä jos teidän on vaikeaa uskoa, kuka Minä olen, katsokaa silloin tekoja, jotka on luvattu tätä päivää varten.” (Aamen!) “Katsokaa tekoja, jotka on luvattu. Jos ei joka ainut noista teoista ole täyttynyt Minussa, älkää silloin uskoko Minua, koska olen puhunut teille väärin. Jos te ette voi uskoa Minua, katsokaa vain, mitä Raamattu sanoi tulevan tapahtumaan näinä päivinä. Jos niin ei tapahdu, silloin se ei ole oikein. Jos näitä vääriä asioita ei ole täällä, ja kaikkia näitä muita asioita ja asioita, joiden pitäisi tapahtua, jos se ei ole täällä, silloin Minä olen väärässä. Mutta jos niin on”, Jeesus sanoi, “silloin Minä olen Hän.” (Aamen!) “Minä olen Hän, joka oli luvattu tulevaksi.” (Oi, samat teot, jotka olivat luvattu tapahtuvaksi Hänen päivinään, vahvistivat Hänet tuoksi Messiaaksi. Ettekö te usko sitä?)

³¹⁰ No niin, nyt veli, jos teot, jotka Jeesus Kristus lupasi Luukkaan 17 luvun 30:ssa jakeessa juuri ennen Hänen tulemustaan; että maailma tulisi jälleen Sodomaksi, ja sanansaattajat lähtisivät liikkeelle, ja asiat, joita tulisi tapahtumaan aivan tarkalleen. Jos niin ei ole tapahtumassa, älkää silloin uskoko, että minä olen kertonut teille Totuuden. Mutta jos niin on tapahtumassa, silloin uskokaan, että Se on Hän: “Tuona päivänä Ihmisen Poika tullaan paljastamaan.” Aamen! Ihmisen Poika tullaan paljastamaan lihan ruumiissa teille ihmisille, Seurakunnalle, aivan tarkalleen kuten tapahtui ennen Sodoman päiviä. Uloskutsuttu ryhmä oli siellä erillään heistä kaikista uskoen Jumalan lupauksen. Kunnia.

³¹¹ Sitten, teot, joita Pyhä Henki on tekemässä tänä päivänä, näiden koskaan pettämättömien näkyjen kautta, koskaan pettämättömien lupauksen kautta, kaikki apostoliset merkit, mitkä on luvattu Raamatussa, ja Malakia 4, ja oi, Ilmestyskirja 10:7, ne ovat täyttymässä ja ovat todistettu tieteen avulla ja kaikilla muilla tavoilla. Ja jos minä en ole kertonut teille Totuutta, ei näitä

mereen sen syntien tähden, sama Jumala, joka pani Kapernaumin mereen sen syntien tähden, tuo sama Jumala tulee panemaan Los Angelesin mereen sen syntien tähden, tuon turmeluksen kaupungin.

⁶⁵ Veli Roy Borders pelkää kuollakseen. Minä en tiedä josko... Mitä se merkitsi, tai mitä. Minä en tiedä.

Rukoilkaamme:

⁶⁶ Herra, on niin hyvä todistaa todellisille kuuntelijoille. Me uskomme Sinua, Herra, auta meidän epäuskoamme. Ja me käsitämme olevamme menossa suoraan tietä alas maailman loppuun. Tarkalleen mihin aikaan, me emme tiedä. Mutta tuo salainen Morsiamen pois tempaaminen: yhtenä näistä päivistä, Herra, meidät tullaan ylöstempaamaan Hänen kanssaan. Ja me odotamme tuota päivää. Valmista sydämenne, Herra.

⁶⁷ Me näemme monet makaamassa täällä näillä telttavuoteilla ja paareilla, miehiä ja naisia, jotka ovat vihollisen sitomia. Siellä ehkä istuu ihmisiä, jotka tulevat kuolemaan sydänkohtaukseen, jos Sinä et kosketa heitä. Ehkä jotkut heistä ovat syövän syömiä.

⁶⁸ Ja Isä, Sinä tunnet jokaisen sydämen. Sinä tiedät, onko se totta tai ei totta. Ja me sanomme nämä asiat, koska ne tiedämme, mitä Sinä olet tehnyt. Sinun suuri voimasi on vapauttanut niin monia. Me olemme sen todistajia, vaikka he yrittävätkin sanoa meille, että “noita asioita ei ole tapahtunut”. Mutta ne tapahtuvat, Herra. Me olemme todistajia.

⁶⁹ Minä rukoilen tänä iltana, Herra, että jollakin tavalla Sinä rakentaisit uskon näiden ihmisten sydämissä, niin että joka ainoa heistä tulisi olonaan vapautettu, kaikki nämä sairaat ja vaivatut ihmiset. Voikoon se olla niin yksinkertaista, Herra, kun me yritämme opettaa Sanaa, niin ottakoon Pyhä Henki minun virheeni ja oikaiskoon ne ihmisten sydämissä. Ja tee se niin todelliseksi illaksi, että... että Hän voi upottaa itsensä jokaisen uskovaisen sydämeen täällä. Me olemme varanneet tämän illan sitä tarkoitusta varten, Herra. Voikoot ne, jotka eivät ole pelastuneet, yli kaiken, olla valmiit, valmistautua nyt, kun armon ovet yhä ovat avoinna. Me pyydämme tätä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁷⁰ Nyt tulemme menemään Kirjoituksiin aluksi ja...

⁷¹ Joku asetti tänne pienen lappusen jossa sanotaan, että he ovat keränneet minulle uhrin tänä iltana. Se ei ollut tarpeellista, älkää tehkö sitä. Sitä ei voida palauttaa. Muistan kerran Calgaryssä, Kanadassa, kuinka he keräsivät siellä tällaisen uhrin. Veli Jack yritti sanoa minulle... Vaimoni istui siellä takana;

hänellä ja lapsilla oli kaksi vanhaa huonetta, jossa me asuimme ja hänen täytyi panna huopia oveen estääkseen lapsia saamasta keuhkokuumetta. Ja veli Jack sanoi minulle: “Veli Branham, ei ole reilua kohdella häntä sillä tavalla.” Niinpä te muistatte tuon tapauksen. He keräsivät, olen unohtanut kuinka monia tuhansia dollareita.

⁷² Ja minä sanoin: “Oi, ota se takaisin, veli Jack.”

⁷³ Hän sanoi: “Kuinka me voisimme tehdä sitä?” Niinpä minä ostin tuon paikan, ja se on siellä, Jumalan kirkkaudeksi ja kunniaksi. Me pidimme sitä pari vuotta, vaimoni ja minä, lahjana seurakunnan ihmisiltä.

⁷⁴ Ja sitten minä ajattelin: “Se ei kuulosta oikealta. Minä en tuonut mitään tähän maailmaan, ja on varmaa, etten tule viemään mitään mukani.” Niinpä käännyin ympäri ja siirsin sen Tabernaakkelin omaisuudeksi. Niin että, kun minä olen lopussa, ja jos vielä on huomina, voi joku toinen Jumalan palvelija käyttää sitä silloin. Näettekö? Niinpä, sydämelliset kiitokset teille, ystävät. Jumala siunatkoon teitä sen vuoksi.

⁷⁵ Nyt, Jaakobin kirjeen toinen luku. Me haluamme lukea alkaen jakeesta 21.

⁷⁶ Ja nyt, pieneksi hetkeksi opetukseen, ja sitten alamme rukoilla sairaiden puolesta niin pian kuin voimme saadaksemme niin monia ihmisiä rukousjonon lävitse kuin mahdollista. Ja muistakaamme myös... En halua unohtaa sisar Anna Jeania ja veli Donia ja heitä. Luulen, että he ovat jossakin Thaimaassa. Eivätkö olekin? Missä? Bangkokissa, lähetyskentillä. On niin monia asioita, joita te ajattelette päiväsaikaan, joita te haluaisitte mainita ihmisten edessä. Sitten kun tulette tänne, te ette voi muistaa niitä.

⁷⁷ Ja nyt, täällä Jaakobin toisesta luvussa, me aloitamme jakeesta 21 ja luemme siitä osan. 21. jae ja toinen luku.

Eikö Abraham meidän isämme ollut vanhurskautettu teoista, kun hän oli uhrannut poikansa Iisakin alttarilla?

Näetkö kuinka usko toimi hänen tekojensa kanssa, ja tekojen kautta usko oli tehty täydelliseksi?

Ja täytetyksi tuli kirjoitus, joka sanoi: Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi.

⁷⁸ Nyt aiheeni tänä iltana... Pitäkää nyt Raamattunne esillä, koska minulla on useita Kirjoituksia kirjoitettuna tänne. Jos emme viivy liian pitkään, tulen viittaamaan moniin niistä. Minun aiheeni on: *Teot on usko ilmaistuna.*

turhaan. Kun sanoma tulee esiin merkkien ja ihmeiden kanssa, Sanoma tulee seuraamaan sitä. Kun Jeesus lähti liikkeelle, Hän paransi sairaita, ja sitten tuli Hänen Sanomansa: “Minä ja Minun Isäni olemme yksi. Minä olen Hän.” Näettekö? Katsokaahan, he eivät uskoneet Sitä. He uskoivat Hänen ihmeitään. Hän sanoi: “Jos te ette voi uskoa Minua, uskokaa noita ihmeitä.” Hän sanoi: “Ne todistavat teille, kuka Minä olen.” Oi! Kunnia! Kuka oli ensin? Mooses! Sitten he jäljittelivät häntä. Mutta tuo suuri Totuus yhä pysyy samana oikean ja väärän välillä, he eivät voi vastaanottaa Sanomaa! He eivät voi vastaanottaa tuota väärentämätöntä Sanomaa, joka on peräisin Jumalan Sanasta.

³⁰⁵ Minä en välitä, vaikka Juudas oli voinut tehdä kaiken kaltaisia merkkejä ja ihmeitä, mutta kun tuli aika vastaanottaa Pyhä Henki Helluntaipäivänä, hän osoitti värinsä. Tuo perkele voi tulla loppuun asti ja jäljitellä aivan todellista asiaa aina siihen asti, kunnes se tulee tähän Sanaan, mutta hän ei voi vastaanottaa kaikkea tuosta Sanasta. Hän voi tulla aivan tuohon yhteen Sanaan asti, niin kuin perkele teki Eevalle, mutta hän ei voi vastaanottaa sitä kaikkea. Koska tuo koko asia on Kristuksen Ruumis. Näettekö, Sana nyt. Eivätkä voineet... He eivät voineet, eivät voi vastaanottaa Sanomaa nyt, aivan kuten eivät Jambres ja Janneskaan voineet vastaanottaa Mooseksen Sanomaa. He eivät voineet tehdä sitä. Heidän jäljittelynsä oli tehty tunnetuksi, koska he eivät kyenneet seuraamaan Jumalan Sanaa, jonka Hänen voideltu profeettansa vahvisti. Näettekö?

³⁰⁶ He eivät voineet seurata Israelia ulos. Miksi? He olivat kirkkokunnallisia, egyptiläisvauvoja! He eivät voineet seurata tuota Sanaa. Jos he olisivat tehneet niin, heidän olisi täytynyt jättää Egypti. Niili... se kaikki oli heille niin hyvää, etteivät he voineet tehdä sitä. Vaikkakin he pystyivät jäljitelemään Sanaa ja tekemään saman, minkä Mooses teki, mutta heidän hulluutensa tuli julki, kun tuli aika lähteä. Sitten Jumala todella vuodatti sen heidän päälleen.

³⁰⁷ Sama nytkin! He voivat tehdä kaiken kaltaisia vääriä jäljittelyjä ja asioita, mutta se ei tee mitään muuta kuin korostaa oikean asian. Ja jokainen uskovainen lapsi tietää, että se on Totuus. Tässä te selvästi näette heidän jäljittelyjensä hulluuden. Jos teidän tekonne on todellinen Sana ja Sen vahvistama Jumalan lupaus, teidän uskonne mukaisesti, se tulee tuomaan julki alkuperäisen kirjoitetun Sanan.

³⁰⁸ Jeesus sanoi: “Jos Minä en tee...” (Kuunnelkaa tarkasti!) “Jos Minä en tee tekoja...” (Sallikaa minun lisätä tämä siihen.) Se on: “Jos Minä en tee tekoja, joita Kirjoitukset kertovat Minun tulevan tekemään, silloin... Jos en omana aikanani, kun olen tullut, tee mitä Messiaan oletetaan tekevän, kun Hän tulee. Jos ne asiat, joita Minä teen, jos Jumala ei vahvista sitä Sanaa, minkä Hän sanoi tulevan tapahtumaan, jos Minun elämäni ei saa tuota Sanaa elämään

²⁹⁹ Mutta nuo opetuslapset eivät ehkä olleet kykeneviä selittämään Sitä, mutta he istuivat siellä ja uskoivat Sen joka tapauksessa, aamen, sillä Se oli paljastettu heille. Kyllä. He tiesivät Sen, Kirjoitukset olivat ilmoittaneet Sen.

³⁰⁰ Minulta voitaisiin sitten kysyä, te voisitte kysyä: “Kuinka sinulla voi olla usko näihin näkyihin, kun niin monia vääriä jäljittelyjä tulee esiin?”

³⁰¹ Tulen puhumaan hieman jotakin vahvaa muutaman minuutin verran. Kun niin monia vääriä jäljittelyjä on ympärillä, muistakaa, veljeni, on myös sanottu, että heidän tulisikin olla täällä tähän samaan aikaan. Näin tarkalleen on, aivan kuten Mooseksen aikoina oli. Mooses meni tehdäkseen Jumalan tekoja ihmisten edessä, ja siellä seisoivat myös Jannes ja Jambres. Mutta kuka ensimmäisenä teki sen? Silloin nämä toiset olivat jäljittelijöitä, koska täytyi olla ensin alkuperäinen, jota he saattoivat jäljitellä. Jos he olisivat olleet alkuperäisiä... (uhuh) Ei, me emme ole menneet harhaan, me tiedämme missä olemme. Näettekö? Näettekö, se on Kirjoitusten mukaisesti, ja Jumalan ilmestyksen mukaisesti, siksi te yhä olette pystyssä.

³⁰² “Mutta tämä mieshän, hän näkee näkyjä ja niin edelleen. Hän tekee niin ja juoksee ympäri tämän miehen vaimon kanssa. Hän uskoo kolmeen jumalaan ja kaikkiin näihin asioihin.” Se ei horjuta hiukkaakaan Sitä. Ja tätä yhtä asiaa he eivät voi jäljitellä: Sanaa! Ei. Heillä voi olla kaikkia näitä asioita, he voivat puhua kielillä, he voivat huutaa, tanssia Hengessä ja silti olla perkeleitä (uhhuh). Se on totta. Se on oikein. Mutta tämä Sana mittaa heidät. Näettekö? Niin se on. Tähän se päättyy, niin kuin Jannes ja Jambres...

Ja muistakaa, Hän sanoi: “Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin tulisivat nämä jäljittelijät jälleen nousemaan maan päälle viimeisinä päivinä.” Sanoiko Hän niin? [Seurakunta vastaa: “Aamen.”] Niinpä meillä on sellaisia.

³⁰³ Mutta se ei horjuttanut Moosesta. Kun Mooses teki jonkun ihmeen Herran Nimessä, seisoivat siellä nämä jäljittelijät ja tekivät saman asian. Se ei saanut häntä sanomaan: “No niin, luulenpa, että on parasta lopettaa ja mennä pois kentältä.” Hän pysyi juuri siinä. Minkä tähden? Se oli paljastettu hänelle. Hän tiesi, että Sana tulisi lopulta paljastamaan heidät. Hän tiesi, että tulisi aika, jolloin Sana tulisi julkituomaan itsensä, eivätkä he voisi mennä yhtään pidemmälle.

³⁰⁴ Niin olen minäkin tiennyt tämän, kaikki nämä vuodet. Näettekö? Kyllä, että tulisi aika. Kun Jumala lähettää minkä tahansa ihmeen, todellisen ihmeen, koko systeemissä tapahtuu aina muutos. Jos Jumala lähettää jotakin seurakuntaan, eikä tuo vanha systeemi ole muuttunut, silloin Hän lähetti sen

Muistakaa nyt: *Teot on usko ilmaistuna*. Teot osoittavat, että usko on jo ottanut otteen, näettehän? Me valitsimme tämän, koska uskon, että se voi auttaa meitä ymmärtämään. Kuunnelkaa nyt todella tarkoin, ja me perehdymme siihen niin kuin pyhäkoulutunnilla.

⁷⁹ Tässä Jaakob opetuksessansa ilmaisee, mitä ihminen näki Abrahamissa, 1. Mooseksen kirja 22:1-9.

⁸⁰ Menkäämme siihen takaisin. Minulla on Kirjoituksia merkittynä tänne. 1. Mooseksen kirja, 22. Luku, jakeet 1-9:

Ja tapahtui näiden asioiden jälkeen, että Jumala koetteli Abrahamia, ja sanoi hänelle: Abraham, ja hän sanoi hänelle: Katso, tässä minä olen.

Ja hän sanoi: Ota nyt poikasi, ainoa poikasi Iisak, jota rakastat.

Mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka tulen sinulle osoittamaan.

Näettekö, Hän ei edes sanonut hänelle, mikä se niistä oli. Te vain menette eteenpäin, kun Jumala puhuu, te lähdette liikkeelle. Näettekö?

Ja Abraham nousi ylös varhain aamulla ja satuloi aasin ja otti mukaansa kaksi nuorta miestänsä ja poikansa Iisakin ja halkoi puut polttouhria varten ja nousi ylös ja lähti menemään paikkaan, josta Jumala oli puhunut hänelle.

Sitten kolmantena päivänä Abraham nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa.

Ja Abraham sanoi nuorille miehillensä: Pysykää te tässä aasin kanssa, ja minä ja poika menemme edemmäksi ja palvomme ja tulemme jälleen luoksenne.

⁸¹ No niin, hänellä oli nyt mielessänsä mennä sinne ylös surmaamaan poikansa, koska Jumala oli käskenyt häntä tekemään sen. Mutta katsokaa Kirjoitusta tässä.

...minä ja poika menemme edemmäksi ja palvomme ja tulemme jälleen luoksenne, (hän sekä poika)

Ja Abraham otti polttouhripuut ja laski ne poikansa Iisakin selkään ja otti tulen käteensä ja veitsen, ja he molemmat kävelivät yhdessä.

Ja Iisak puhui Abrahamille, isällensä sanoen: Isäni. Ja hän sanoi: Tässä olen, poikani. Ja hän sanoi: Katso tuli ja puut, mutta missä on lammas polttouhriksi?

Ja Abraham sanoi: Poikani, Jumala on hankkiva itsellensä lampaan polttouhriksi. Niin he molemmat kävelivät yhdessä.

Ja he tulivat paikkaan, josta Jumala oli hänelle puhunut, ja Abraham rakensi alttarin sinne, latoi puut paikoilleen, satoi poikansa Iisakin, ja asetti hänet alttarille puiden päälle.

Ja Abraham ojensi kätensä ja otti veitsen surmatakseen poikansa.

Ja Herran enkeli kutsui häntä taivaasta ja sanoi: Abraham, Abraham. Ja hän sanoi: Tässä olen.

Ja hän sanoi: Älä satuta kättäsi poikaan, äläkä tee mitään hänelle, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkäät Jumalaa, kun et ole evännyt poikaasi, ainoaa poikaasi minulta.

⁸² No niin, me näemme tässä, että Jaakob vanhurskautti Abrahamin hänen tekojensa mukaan.

⁸³ Mutta nyt Paavali Roomalaiskirjeen neljännessä luvussa, 4:1-8. En lue sitä kaikkea, vaan vain osan siitä.

Mitä me sanomme sitten, että Abraham meidän isämme, lihan mukaan, saavutti?

Sillä jos Abraham oli vanhurskautettu... (muistakaa, me otimme eilen illalla tuon sanan "vanhurskautettu") ...tekojen mukaan, hänellä olisi mistä kerskata, mutta ei Jumalan edessä.

Sillä mitä sanoo Kirjoitus? Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

Nyt hänelle, joka työtä tekee, ei palkkiota lasketa armosta vaan ansiosta [velasta]

⁸⁴ Nyt Paavali viittaa tässä siihen, mitä Jumala oli nähnyt Abrahamissa.

⁸⁵ Jos me nyt menisimme takaisin l. Mooseksen kirjan 15. lukuun ja kuudenteen jakeeseen, 15:6, uskon sen olevan oikein. Aloittakaamme viidennestä jakeesta.

Ja hän toi hänet ulos ja sanoi: Katso nyt taivasta kohden ja lue tähdet,, jos kykenet ne lukemaan. Ja hän sanoi hänelle: Niin on sinun siemenesi oleva.

Ja hän uskoi HERRAAN, ja Hän luki sen hänelle vanhurskaudeksi

saat sen?" Ihmiset kompastuvat siihen. Mutta eikö Apt. 2:17 sano: "On tapahtuva viimeisinä päivinä, että teidän nuoret miehenne näkevät näkyjä ja vanhat miehenne unia uneksuvat"? Eikö se ole oikein? Niin Raamattu sanoo.

²⁹¹ Hyvä on, nyt jos niin on, niin katsokaa myös Malakian neljättä lukua ja nähkää, eikö näin olekin luvattu tälle päivälle. Kuinka teillä voi olla uskoa Siihen? Raamattu sanoo niin!

²⁹² Nyt ottakaa Luukas 17:30 ja lukekaa se. Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Sodomian päivinä, samoin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa." Aivan samoin kuin oli Sodomian ajassa. Katsokaa maailman tilannetta nyt tänään: sodomalaisia. Katsokaa Billy Grahamia ja Oral Robertsia, noita kahta todistajaa, siellä alhaalla todistamassa kirkkokunnallisille seurakunnille. Yksi metodisteille, baptisteille ja presbyteereille, toinen helluntailaisille. Tämä, tuo, ja eräs toinen.

²⁹³ Mutta muistakaa, Abraham ei ollut Sodomassa, hänet oli jo kutsuttu ulos. Ja siellä oli Yksi, joka jäi hänen luokseen ja puhui hänelle! Ja tuo Yksi, joka jäi ja puhui hänelle, näytti hänelle erään merkin. Selkänsä käännettynä Hän sanoi, että Saara tulisi saamaan sen lapsen, jota hän oli odottanut. Aamen. Selkänsä käännettynä. Ja Abraham kutsui häntä "Jumalaksi, Elohimiksi".

²⁹⁴ Nyt, se tapahtuu tänään, koska meillä on usko. Ja minä tiedän, että tämä on Jumalasta, koska tämä ja muutkin Kirjoitukset osoittavat tähän hetkeen. Ilmestyskirja 10 sanotaan, että "seitsemännen enkelin Sanoman hetkessä, kun hän alkaa kuuluttaa Sanomaansa", ei parantumiskokouksessa, vaan Sanomassa, joka seuraa parantamiskokousta.

²⁹⁵ Jeesus lähti ja saarnasi. Hän paransi sairaita ja teki kaikenlaista. Sanottiin: "Oi, tuo nuori rabbi, tuo profeetta, hän on suuri mies. Me haluamme hänen tulevan seurakuntaamme."

²⁹⁶ Mutta yhtenä päivänä Hän nousi seisomaan ja sanoi: "Minä ja Minun Isäni olemme yksi." Hyvän aika. Silloin he eivät enää halunneet Häntä. Kyllä! Oi!

²⁹⁷ "Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen vertansa!" Hän ei selittänyt Sitä. Hän vain sanoi: "Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen vertansa, teillä ei ole Elämää itsessänne."

²⁹⁸ Voin kuvitella noiden lääkärien ja hoitajien sanoneen: "Tämä mieshän on vampyyri. Hän yrittää saada meidät juomaan hänen vertaan." Näettekö he eivät ymmärtäneet sitä. Hän tiesi sen.

²⁷⁹ Minä sanoin: "Joosefko?"

²⁸⁰ Ja lähdin sillä hetkellä kotiin. Ja siellä Meda, pikku kaveri, niin suurena... hän oli niin suuri, että saattoi tuskin kävellä, hän oli menossa pellon poikki. Minä juoksin hänen luokseensa, kiedoin käteni hänen ympärilleensä ja sanoin: "Kultaseni! Joosef on tulossa. Joosef on matkalla."

²⁸¹ Jokainen tietää, että keisarinleikkauksessa te ette voi antaa lapsen laskeutua alas. Tuona yönä lapsi laskeutui, lapsivesi tuli, ja kaikkea muuta.

²⁸² Seuraavana aamuna kello seitsemältä me menimme sairaalaan, ja lääkäri sanoi: "Oi, voi hyvänen aika."

²⁸³ Suutelin häntä hyvästiksi ja sanoin: "Kultaseni, ei kestä kauaa, kun Joosef on täällä." Menin portaat ylös, ja hän meni sillä tavalla leikkauspöydälle.

²⁸⁴ Muutama minuutti ja hoitaja palasi takaisin sanoen: "Pastori Branham?"

²⁸⁵ Minä sanoin: "Kyllä, rouva."

²⁸⁶ Hän sanoi: "Sinulla on hieno, noin kolmen ja puolen kilon painoinen poika."

²⁸⁷ Minä sanoin: "Joosef, poikani, tervetuloa." Kyllä. Miksi? Miksi? Mistä oli kysymys? Raamatussa ei ollut kirjoitettuna, että se tapahtuisi, mutta tuo sama Raamatun Jumala, joka paljasti sen Abrahamille, me emme harkinneet hänen kohtunsa kuolettuneisuutta ja asian mahdollisuutta. Te ette horju epäuskoisena Jumalan lupauksessa, vaan te annatte ylistyksen Jumalalle tietäen, että sen täytyy tapahtua! Minä en välitä siitä, mitä lääkäri sanoo, kaikenlaista on tapahtuva monella tapaa, mutta älkää te uskoko sitä, se on perkeleen valhe. Kyllä vaan, totta. Usko käy eteenpäin yhdessä tekojen kanssa tuottaakseen lupauksen. (Kiirehtikäämme.)

²⁸⁸ Aivan tarkalleen samoin sanottiin portto Raahabista. Jaakob sanoi: "Hän oli vanhurskautettu tekojen kautta." Mutta miksi? Hänen uskonsa!

²⁸⁹ Hän sanoi: "Olen kuullut, että Jumala on kanssanne." Hän ei halunnut nähdä, kuinka Joosua kampasi hiuksensa, tai minkälaisia vaatteita hän käytti. Hän sanoi: "Minä ymmärrän, että Jumala on teidän kanssanne." Siinä kaikki mitä tarvittiin. Hän valmistautui.

²⁹⁰ Samalla tavoin todellisen näyn kanssa tänään, (lopetan aivan kohta), Jumalalta tänään saatujen todellisten näkyjen kanssa, siinä on kyse luvatusista Sanasta tätä päivää varten. Sanotaan: "Nämä näyt, veli Branham, mistä sinä

⁸⁶ Nyt nuo kaksi miestä puhuivat uskosta. Paavali vanhurskautti Abrahamin sen mukaan, mitä Jumala näki Abrahamissa, kun taas Jaakob vanhurskautti Abrahamin sen mukaan, mitä ihminen näki Abrahamissa.

⁸⁷ Näettekö nyt, Jaakob sanoi: "Hän oli vanhurskautettu tekojensa kautta."

⁸⁸ Paavali sanoi: "Hän oli vanhurskautettu uskonsa kautta."

⁸⁹ Mutta katsokaahan, Abraham uskoi Jumalaa, ja Jumala huomasi, että hän uskoi Sen. Mutta kun hän alkoi toimia aivan niin kuin se jo olisi tehtynä, niin silloin ihminen huomasi sen hänessä.

⁹⁰ Ja samoin on meidän kohdallamme, koska meidän tekonne ilmaisevat, minkälainen usko meillä on. Mutta jos me pelkäämme toimia uskomme mukaan, silloin me emme usko Sitä. Näettekö, teidän täytyy uskoa Se.

⁹¹ Abrahamin teot ilmaisivat hänen uskonsa, joka hänellä oli Jumalan lupaukseen. Abraham, muistakaa nyt, hän oli satavuotias ja Saara yhdeksänkymmentävuotias. Ja he olivat nyt hyvin ikääntyneitä, ohittaneet lasten synnyttämisen ajan monilla, monilla vuosilla. He olivat eläneet miehenä ja vaimona nuoruudestaan alkaen eikä heillä ollut lapsia. Mutta kuitenkin, Jumala sanoi hänelle hänen ollessaan seitsemänkymmenenviiden ja Saaran ollessa kuudenkymmenenviiden: "Te tullette saamaan lapsen." Ja hän uskoi Jumalan lupauksen. Hän uskoi Sen. Ja hän teki kaiken valmiiksi tätä lasta varten. Näettekö? Sen Jumala näki, kun hänen uskoessa Jumalaa, ja ihminen näki sen, mitä hän teki ilmaistessaan uskoansa. (Ja sama asia on tänä iltana. Se toimii samalla tavalla meidän kohdallamme.) Se oli paljastettu hänelle, joten hän uskoi sen sillä tavalla ja toimi, aivan niin kuin se jo olisi tapahtunut.

⁹² No niin, pysähtykäämme siihen minuutiksi. Joskus me ymmärrämme sen väärin. Ihmiset tulevat liikutetuiksi ja yrittävät toimia sen mukaan. Se ei onnistu.

⁹³ Minä aivan niin kuin veli Gerholzerkin täällä, me olemme vanhoja miehiä ja olemme tehneet tätä pitkän aikaa ja olemme nähneet sen hyvät ja pahat puolet ja kaiken. Ja olemme rukoilleet sairaiden puolesta ympäri maailman ja nähneet ihmisten pettymykset ja nähneet "hallelujat" joka puolelta. Sitten, tästä kaikesta me opimme. Tämän kanssa on aivan sanalla tavalla, veli Gerholtzer, aloittaessamme saarnaamaan tätä, kuin me poikina aloimme uimaan. Aivan alussa, tiedättehän, ulos tultuani veli Brownin täytyi kävelyttää minua kadulla, ilta illan jälkeen, yrittäessäni palautua takaisin omaksi itsekseeni. Seisoin siellä aivan kuin pieni poika, joka loiskahtaa veteen, nähden näkyjä, tiedättehän. Ja vain viivyin siellä, kunnes veli Brownin täytyi...

⁹⁴ Muistan eräänkin illan, en tule koskaan unohtaman sitä, ylhäällä San Josessa tai jossakin siellä. Hän tuli herättämään minua. En ollut nukkunut useihin päiviin enkä tiennyt puhuvani tuolle miehelle. Mutta hän sanoi, että aloin itkeä ja sanoin: “Minä menen kotiin.” Näettekö?

⁹⁵ Hän sanoi: “Mutta ethän sinä voi mennä kotiin. Siellä on kokous meneillään.”

⁹⁶ Minä sanoin: “Hyvä, olen valmis muutamassa minuutissa lähtemään kotiin.” Näettekö, olin melkein poissa tolaltani. Katsokaahan, olin vain poikanen silloin.

⁹⁷ Aivan niin kuin opetellessanne uimaan te lähähdätte veteen ja polskutatte altaan halki: “Huhhh, huhhh, huhhh, selvisinhän siitä!” No niin, kun olette oppineet uimaan, sitä sulavammiksi vedot tulevat eikä se enää “uuvuta” teitä niin paljon. Näettekö, siinä se on. Te opitte miten se tehdään ja te hiotte sitä joka tavalla parantaaksenne sitä, ja se käy yhä helpommaksi. Näettekö?

⁹⁸ Jos joku pieni poika, joka koskaan ei ole kävellyt, yrittäisi kävellä tätä käytävää alas täällä, hän ehkä kaatuisi noin tusinan kertaa ja uupuisi ennen kuin hän pääsisi sinne. Mutta jokainen, joka tietää kuinka kävellä, joku urheilija, hän kävelisi suoraan alas tuota käytävää eikä edes huomaisi tekevänsä sitä. No niin, hänenkin täytyi kerran aloittaa ja sellainen hän nyt on.

⁹⁹ Ja samalla tavalla on Jumalallista parantumisen tai minkä tahansa muun saarnaamisen kanssa. Mennessänne eteenpäin te alatte oppia. Jos te ette opi, silloin jokin on vialla. Näettehän, teidän täytyy oppia ja teidän täytyy oppia, miten vastaanottaa Jumala, ja mitä se todella merkitsee.

¹⁰⁰ Me sallimme sen. Joskus me sanomme: “Hyvä on, tällä kaverilla ei ollut tarpeeksi uskoa. Tämä kaveri ei tehnyt tätä ja tätä.” Siihen on syynsä, on olemassa syy. Joskus se on tunnustamaton synty. Te voitte kaataa gallonan öljyä jonkun henkilön päälle ja huutaa, kunnes tulette käheäksi, eikä se tule ajamaan ulos tuota perkelettä. Ei! Teidän täytyy tunnustaa se. Sen erottaminen tekee, kun sanotaan: “Mene ja oikaise se”, se tuo sen esiin.

¹⁰¹ Mutta se tekee sen niin hitaasti, näettehän. Ja sitten muut käyvät kärsimättömiksi ja he sanovat: “Uh, minun puolestani ei edes rukoultu.” Mutta me haluamme nähdä nyt, millä tavalla se... mitä tapahtuu, mikä on Jumalallisen parantumisen todellinen perusta.

¹⁰² Nyt lahja, niin kuin sanoin eilen illalla: “Lahja on ihmeellinen, mutta te ette voi perustaa Iankaikkista määränpäättänne lahjojen varaan.” Te ette voi pitää vähäpätöisempää suurempana, ja lahja on vähäpätöisempi. Ja Saatana voi

²⁶⁹ Minä sanoin: “Jumala lähetti Jeesuksen Kristuksen johtamaan minua.” Näettekö? Ja minä sanoin: “Minä olen Hengen johtama.”

²⁷⁰ Pikku Meda parka. Meillä oli eräs sairaanhoitajatar, joka parantui eräässä kokouksessa, te kaikki tunnette hänet, rouva Morganin, (yksi Mayon hoitamista pahimmista tapauksista). Lousvillen baptistisairaalan rekisterien mukaan Hän “oli kuolemassa syöpään” noin kaksikymmentä vuotta sitten, sarkoidosis-syöpään. Hän on nyt hoitajana Jeffersonvillen sairaalassa. Hän on ollut siellä kaikki nämä vuodet, koska Jumala sanoi: “Hän on elävä.”

²⁷¹ Ja Meda rakasti häntä, joten hän sanoi: “Haluan Margien tulevan kanssani, Bill, minä en haluaisi mennä sairaalaan.”

²⁷² Minä sanoin: “Me rakastamme Margieta, mutta Margie ei ole meidän Jumalamme. Margie on sisaremmi.” Ja minä menin ylös Green’s Millille. Meda oli saanut minut kokonaan rikkirevityksi, koska rakastan häntä, joten minä menin Green’s Milliin.

²⁷³ Ja hän kysyi: “Bill, luuletko että tulen kuolemaan?”

²⁷⁴ Minä sanoin: “En tiedä, mutta lapsi on syntyvä joka tapauksessa. Sinä tulet saamaan Joosefin.”

²⁷⁵ Hän sanoi: “Onko tämä hän?”

²⁷⁶ Minä sanoin: “Minä en tiedä, kulta. En osaa sanoa, mutta Jumala sanoi, että me “tulemme saamaan Joosefin”, ja me tulemme saamaan Joosefin. Minä en välitä mistään mitä sanotaan, me tulemme saamaan Joosefin. Sama Jumala, joka on kertonut minulle kaikki nämä ilmestykset, sanoi minulle sen. Hän ei ole koskaan pettänyt muiden kohdalla eikä Hän tule pettämään siinäkään.”

²⁷⁷ Menin sinne ylös myllylle rukoilemaan. Ja ollessani siellä näin tuon Valon riippuvan kahden puun välissä ja sanottiin, “Mene takaisin, mene kirjasi tykö.” Menin takaisin...

²⁷⁸ Raamattu oli autossani. Ja tehdessäni niin tuuli oli avannut sen paikasta, jossa kerrottiin Naatanista ja Daavidista. Siinä sanottiin: “Mene ja sano Minun palvelijalleni Daavidille: Minä otin hänet lammastarhasta ruokkimasta isänsä muutamaa lammasta ja tein hänelle suuren nimen, sellaisen kuin suurilla miehillä on.” (Ei kaikkein suurinta nimeä, mutta samankaltaisen kuin suurilla miehillä on. Hän ei tehnyt hänestä mitään Billy Grahamia, mutta... antoi hänelle nimen, tähän tiedätte.) Hän sanoi: “Minä tein sen, mutta minä en voi antaa hänen rakentaa Minulle Temppeliä, vaan hänen poikansa...” Ja niin pian kuin Se sanoi: “Hänen poikansa”, oi, siinä se oli.

²⁵⁹ Kun hän syntyi, niin se oli Saara. Silloin eräs mies soitti minulle ja nauroi vasten kasvojani. Hän sanoi: "Hei, tiedätkö mitä? Sinä taisit tarkoittaa Joosefiinaa!" (Tuo mies kuoli. Tuo mies kuoli.)

²⁶⁰ Minä sanoin: "Hyvä herra, Jumala sanoi minulle, että 'minä tulisin saamaan pojan', ja tulisin antamaan hänelle nimen 'Joosef'"

²⁶¹ Siellä oli kolme ihmistä, jotka olivat jättäneet erään määrätyn kirkkokunnan, ja kuulivat minun sanovan sen. Kun Saara syntyi, he sanoivat: "Mitä, hänhän on väärä profeetta."

²⁶² Minä sanoin: "Hetkinen vain, hyvä rouva, minä en koskaan sanonut *milloin*, myöskään ei Jumala sanonut *milloin*. Hän sanoi minulle, että tulisin saamaan... Hän sanoi Abrahamille, että he tulisivat saamaan Iisakin, mutta Ismael syntyi siinä välissä, eikä se tehnyt tyhjäksi lupautsa." Minä sanoin: "Jumala sanoi, että minulla tulee olemaan tämä poika, ja me tulenne kutsunaan häntä nimellä 'Joosef'."

²⁶³ Kun tuo lääkäri tuli, hän sanoi: "Pastori, minä tulen sitomaan nuomunatorvet..."

²⁶⁴ Minä sanoin: "Katsokin ettet tee sitä!" Minä sanoin...

²⁶⁵ Hän sanoi: "Mutta sinähän voit vielä mennä uudelleen naimisiin ja saada tuon pojan."

²⁶⁶ Minä sanoin: "Minä tulen saamaan sen hänestä! Jumala sanoi niin!" Minä en voinut lukea sitä Raamatusta, mutta se oli kirjoitettuna sydämeeni ilmestyksen kautta, uskon kautta. Jumala soi niin! En halunnut epäuskossa horjua Jumalan lupauksessa.

Jotkut heistä sanoivat: "Sinä tarkoittit Joosefiinaa."

Minä sanoin: "Minä tarkoitin 'Joosefia'."

Lääkäri sanoi: "Hän ei voi saada toista lasta."

Minä sanoin: "Hän tulee saamaan toisen lapsen."

²⁶⁷ Neljä vuotta kului, lopulta hän oli jälleen tulossa äidiksi.

²⁶⁸ Sitten eräs nainen (väärä profetia kiersi ympäri maata) kirjoitti sanoen: "Nyt Meda tulee kuolemaan, tämän aikana, koska minut lähetettiin johtamaan Billiä." Ja siinä sanottiin, että "hän ei kuuntele minua, koska minä olen nainen, ja Jumala tulee kostamaan sen hänelle nyt surmaamalla hänen vaimonsa."

jäljitellä jokaista lahjaa, mitä Jumalalla on. Hän voi tehdä jotakin aivan tarkalleen saman kaltaista, näettekö, aivan tarkalleen. Sen vuoksi, meidän täytyy tarkata sitä.

¹⁰³ Kuten joskus, mitä olen ilmaissut huutamisesta: olen nähnyt demonien huutavan, näettekö. Kielilläpuhuminen, olen nähnyt demonien puhuvan kielillä. Todellakin, hän jäljittelee Sitä. Se ei ole aitoa, vaan se jäljittelee Sitä, näettehän, saaden sen näyttämään aivan siltä, kuin se olisi todellinen. Ja joskus ihmiset, jotka eivät tiedä eroa, julistavat tämän todelliseksi, vaikka se ei sitä olekaan.

¹⁰⁴ Ja saman asian he tekevät Jumalallisen parantumisen kanssa. He ajattelevat: "Se on jotakin 'hokkus-pokkusta', tai jotakin sellaista." Sitä se ei ole. Se on aito, väärentämätön usko siihen, minkä Jumala sanoi olevan Totuus. Ja se ankkuroi sen! Ja kun se on ankkuroitu, ei mikään voi liikuttaa sitä. Se tulee pysymään siellä.

¹⁰⁵ No niin, "usko" on "ilmestys Jumalalta". "Usko" on "ilmestys". Haluan viipyä siinä hetkisen. Se on ilmestys. Hän on armossansa paljastanut sen teille. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa, mitä te teitte. Te ette kiihdyttäneet itseänne uskomaan. Teillä ei koskaan ollut uskoa, se annettiin teille Jumalan armosta. Ja Jumala paljastaa sen teille, ja sen vuoksi usko on ilmestys. Ja koko Jumalan Seurakunta on rakennettu ilmestyksen varaan!

¹⁰⁶ Eräs baptistisaarnaaja sanoi minulle äskettäin: "Minä en voi hyväksyä ilmestystä."

¹⁰⁷ Minä sanoin: "Silloin sinä et voi hyväksyä Raamattua. Sinä et voi hyväksyä Kristusta, koska Hän on Jumalan Ilmestys. Hän on Jumala paljastettuna lihassa." Siksi koko Seurakunta on rakennettu Jumalallisen ilmestyksen varaan.

¹⁰⁸ Jeesus sanoi: "Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan olevan?"

¹⁰⁹ Hän oli puhumassa opetuslapsillensa. Ja he sanoivat: "Jotkut sanovat, että sinä olet 'Elias' ja 'Mooses' tai 'yksi profeetoista' tai 'Jeremia'."

¹¹⁰ Hän sanoi: "Mutta kenen te sanotte minun olevan?"

¹¹¹ Uskon sen olleen Pietarin, joka sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

¹¹² Nyt roomalaiskatolinen kirkko sanoo Hänen puhuneen Pietarista, kun Hän sanoi: "Tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani."

¹¹³ Protestantit taas sanoivat: “Hän rakentaisi sen itsensä päälle.”

¹¹⁴ No niin, he voivat olla oikeassa. Mutta minusta he molemmat ovat väärässä. Se on hengellisen ilmestyksen päälle siitä, kuka Hän oli. “Liha ja veri eivät ole paljastaneet tätä sinulle, Pietari, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa, on paljastanut tämän sinulle. Ja tälle kalliolle” (paljastukselle siitä, kuka Hän on; ilmestykselle: Hän on Sana, ja koko Sana). “Tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit voi sitä voittaa.” Se osoitti, että helvetin portit tulisivat olemaan sitä vastaan.

¹¹⁵ Abel, uskon kautta, ilmestyksen perusteella (mitään osaa Raamatusta ei ollut kirjoitettu noina päivinä)... Mutta Abel, uskon kautta, uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Kenestä Jumala todisti, että “hän oli vanhurskas”. Miten? Uskon kautta. Miten? Ilmestyksen perusteella! Ilmestyksen perusteella Abel uhrasi Jumalalle paremman uhrin, koska hänelle oli paljastettu, ettei se ollut kedon hedelmiä, vaan että se oli veri.

¹¹⁶ Siksi jotkut voivat uskoa Sen, ja jotkut eivät voi uskoa Sitä, ja jotkut yrittävät olla uskovinaan Sen.

¹¹⁷ Kun ihmiset tulevat rukousjonon lävitse, niin joskus te näette... ja he ovat kaikki hyviä ihmisiä. Mutta jotkut yrittävät kovasti uskoa Sen, yrittävät aikaan saada uskoa voidaksensa uskoa Siihen. Jotkut eivät voi tehdä sitä lainkaan. Ja toiset taas, se vain on armosta annettu heille. No niin, siinä on ero. Näettekö? Se saa sen aikaan. Se on todellinen ilmestys, koska usko on Jumalta tullut ilmestys. Se täytyy ensin tulla paljastetuksi.

¹¹⁸ Jeesus selvästi ilmaisi tämän, kun Hän sanoi: “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä, tai paljasta Minua hänelle ensin.” Teidän tulisi lukea Se. Se on Johannes 6:44-46. He eivät tienneet, kuka Hän oli. He ajattelivat, että Hän oli vain joku tavallinen mies. He ajattelivat, aivan niin kuin ihmiset tänäänkin, että Hän oli vain joku profeetta. Hän oli Profeetta. Hän oli tavallinen mies, mutta hän oli paljon muitakin.

¹¹⁹ Aivan niin kuin puhuin eilen illalla... Kun te saatte tuon kirjan [Seitsemän Seurakunta-ajanjaksoa], te ehkä tulette näkemään siinä pienen ristiriidan sen kanssa, mitä sanoin noista “kahdesta Elämäkirjasta”. Se on sama Kirja, mutta yksi niistä oli teidän luonnollinen syntymänne, toinen teidän hengellinen syntymänne. Yksi johtaa toiseen aivan niin kuin varsi vehnänjyvään. Milloin tahansa te puhutte minulle, te puhutte minulle elävänä henkilönä. Mutta siellä on osa minusta, se on tuo persoona, jonka täytyy kuolla. Se on tuo Kirja, josta nimi tulee otetuksi pois. Mutta iankaikkinen, ennalta määrätty, valittu, hänen nimeänsä ei koskaan voi tulla ottamaan pois sieltä, koska se oli siinä aina. Sitä

²⁵¹ “Minä en tiedä! Mutta minulle paljastettiin, että se tulee tapahtumaan!”

²⁵² Minulle oli paljastettu: “Minä menisin Arizonaan, ja tulisin kohtaamaan siellä seitsemän enkeliä. Ja he kertoisivat minulle silloin, mitä... Sanoman, joka minun tulisi saarnata.” Ja se oli Seitsemän Sinettiä. Se tapahtui! Kuinka monet muistavat minun sanoneen sen? Ääninauhat tulevat todistamaan sen. Ja se tapahtui! Aikakauslehdet ja kaikki muu, he ottivat valokuvia Siitä. Tuosta Valosta siellä ilmassa, he eivät voi vielääkään ymmärtää Sitä. Se oli siellä.

²⁵³ Muistan soittaneeni veli Jackille ja kysyneeni häneltä siitä, kuinka Kristus seiso siellä, ja veli Jack sanoi: “Se on Hän kirkastetussa tilassansa.” Näettekö? Minä rakastan veli Jackia. Hän on yksi parhaista teologeista, joita tunnen. Minä en yksinkertaisesti voinut saada sitä sopimaan siihen oikein.

²⁵⁴ Seisoin siellä ja sanoin: “Herra, miten tämän kanssa on? Hän oli nuori mies, ja tässä Hänen hiuksensa ovat kuin villa.”

²⁵⁵ Ja Hän sanoi: “Hänellä on peruukki.” Katsokaa kirjasta, ennen kuin se edes tapahtui, minä sanoin sen. Ja tuona päivänä kun se tapahtui, se kohosi ylös. Ja sitten kun te käännätte tuon valokuvan sivuttain, jos teillä on Look tai Life lehti, kääntäkää se sivuttain. Siinä Hän on aivan tarkalleen: Hoffmannin maalaus *Kristuksen pää* katselemassa alas sinne, missä minä olin seisomassa. Siellä Se on lehdissä! Kuinka monet ovat nähneet Sen? Tietenkin, te kaikki olette nähneet Sen. Siellä, katsellen suoraan takaisin, todistaen tarkalleen, että ilmestys oli oikein.

²⁵⁶ Miksi peruukissa? Koska englantilaisilla ja juutalaisilla tuomareilla oli tapana käyttää peruukkia. He tekevät niin vieläkin Englannissa. Perukin käyttäminen merkitsee ylintä arvovaltaa. Ja se osoitti, että Hän seiso siellä enkelten siivet peruukkinaan. Hän on Alpha ja Omega. Hän on Ylin Tuomari, eikä ole toista Hänen kaltaistaan. Häntä katsellaan kuin Alphana ja Omegana. Ja siellä Hän oli nuorena miehenä, ei yli kolmenkymmenen, käyttäen valkoista peruukkia osoittaen, että Hän oli Kaikkein Korkein, Jumala. “Isä oli antanut kaiken tuomion Pojan käsiin.” Halleluja! Ilmestys ei ole koskaan väärin! Se puhutaan joka tapauksessa huolimatta siitä, miltä se kuulostaa, se kuitenkin on Sanan mukaan.

Nyt te muistatte, neljä vuotta myöhemmin vaimoni...

²⁵⁷ Me tiesimme, että vaimoni tulisi saamaan lapsen. Jokainen kysyi: “Onko tämä se Joosef, joka on tulossa?”

²⁵⁸ Minä sanoin: “Arvelen että olisi. Minä en tiedä, mutta minulla tulee olemaan Joosef.”

näkyjä ja kykeni tulkitsemaan unia. Kaikki he vihasivat häntä sen vuoksi. Hän ei voinut sille mitään, hän vain oli sellainen.

²⁴¹ Näettekö, se ei yksinkertaisesti ollut muita varten. Heidän olisi tullut rakastaa häntä, mutta sen sijaan... Kun hän kertoi heille asioita, jotka joskus olivat heitä vastaan, he sanoivat: "Oi, tässä tulee tuo unennäkiä." Näettekö? Ja he vihasivat häntä ilman syytä.

²⁴² Minä sanoin: "Miksi he tekivät niin?" Ja kuitenkin tuo mies ei koskaan liikahtanut siitä, hän pysyi juuri siinä. Näettekö? Minä sanoin: "Kiitos Sinulle Herra. Oi Jumala, kiitos senkaltaisesta miehestä."

²⁴³ Ja juuri silloin Pyhä Henki paljasti minulle ja sanoi: "Sinulla tulee olemaan poika ja sinä tulet antamaan hänelle nimen 'Joosef.'" Nousin sieltä ylös ja kiitin Herraa.

²⁴⁴ Becky, joka istuu siellä takana, oli juuri syntynyt... hän oli noin vuoden vanha. Hän syntyi keisarinleikkauksella, niin tapahtuu vaimoni suvussa, koska he eivät avaudu sillä tavalla kuin naisen pitäisi, luut ovat kiinteät niin kuin miehellä, ja Becky täytyi synnyttää äidistensä leikkaamalla. Ja tuo lääkäri kertoi minulle ja sanoi: "Veli Branham, älä enää koskaan hanki lasta tästä naisesta." Hän sanoi: "Hänen kohtunsa on ohut kuin ilmapallo." Hän sanoi: "Sinun on parasta antaa minun sitoa nuo tiehyet."

²⁴⁵ Minä sanoin: "Ei, minä en... älä ajattelekaan tehdä sitä, tohtori."

²⁴⁶ Hän sanoi: "Mutta, sinun tulisi... Hänen ei pitäisi saada enää lasta." Hän sanoi: "Sinä tulet pilaamaan hänet, hän tulee kuolemaan." Hän sanoi: "Meillä oli hirvittävä aika siellä, hän juuri ja juuri selvisi hengissä."

²⁴⁷ Ja sitten Herra kertoi minulle, että minä "tulisin saamaan pojan", ja hänelle tulisi antaa nimi "Joosef". Minä en milloinkaan ollut peloissani siitä. Kaikki teistä... monet teistä muistavat sen.

²⁴⁸ Aloin julistaa: "Minä tulen saamaan lapsen, ja hänen nimensä tulee olemaan "Joosef". Kuinka moni muistaa sen? Varmasti. Kaikkialla, ympäri maata, kaikkialla kerroin ihmisille: "Tulen saamaan lapsen, ja hänen nimensä tulee olemaan Joosef."

²⁴⁹ Aivan samoin kuin tuon pienen pojan tapauksen kohdalla, joka herätettiin kuolleista Suomessa. Veli Jack oli siellä, kun se tapahtui. Kerroin teille kaksi tai kolme vuotta ennen sen tapahtumista, että "tulee olemaan pieni poika", kuinka hän tulisi olemaan puettu, ja missä hän makaisi. "Jumala sanoi niin!"

²⁵⁰ "Kuinka se voi tapahtua?"

ei voida koskaan ottaa pois. Te tulette huomaamaan sen tuossa kirjassa, joten me ajattelimme säästää teidät sekaannukselta. Te tulette näkemään, että se on sillä tavalla. Koska uskoisin, että veli Vayle, joka muotoili sen kielipiillisesti oikeaan muotoon, muistutti minua siitä tänään. Minä sanoin: "Se on oikein."

¹²⁰ Baptistit uskovat että siellä on kaksi erillistä kirjaa. Ja yhdellä tavalla se onkin kaksi erillistä kirjaa, ja toisaalta se ei ole kaksi erillistä kirjaa. Minä olen kaksi erillistä ihmistä... Minä olen ruumis, sielu ja henki, kolme erillistä ihmistä, mutta minä olen... ne tekevät minut vain yhdeksi olennoksi.

¹²¹ On ainoastaan yksi todellinen Elämäkirja. Aivan niin kuin oli yksi elämänalkio vehnässä, joka tuli ylös varren, tähkän ja kuoren kautta jyvään. Se oli siellä koko ajan, ja te voitte sanoa: "Siellä on vehnää." Se ei ole vehnänjyvä, se on varsi, mutta yhdessä ne muodostavat vehnän. Näettekö, se on vehnää, koska se kaikki on yhdessä varressa, mutta se vehnä, josta te puhutte, on vehnänjyvä aivan sen lopussa. Muut osat olivat elämän kuljettajia, joiden täytyy kuolla. Ja sitten yhdessä paikassa se kuulostaa siltä, kuin teidän nimenne voitaisiin ottaa pois Karitsan Elämäkirjasta, ja toisessa paikassa sanotaan, ettei sitä voi tehdä. Niinpä, niin se on. Se on kaikki tuossa suuressa ilmestyksessä siellä, joka tehtiin tunnetuksi noiden Seitsemän Sinetin aikana. Miksi niin on, miksi ihmisten on vaikea uskoa Sitä.

¹²² Jeesus sanoi, että "ei kukaan voi tulla Minun tykösi, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä. Ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minun tyköni. Ei kukaan voi ymmärtää, kuka Hän on, tai miten se on, ellei sitä ole paljastettu teille Jumalan ilmestyksen kautta. Ja sen uskon perusteella te toimitte sen mukaisesti. Näettekö? Tässä me näemme selvästi, että Jumala on paljastettu Jeesuksessa, ja vain nuo, jotka olivat ennalta määrättyt näkemään sen, tulevat näkemään sen. Olkaa varmat, että luette tämän Kirjoituksen. Jätin sen pois, mutta se on Johannes 6:44-46. Jätin sen pois, koska ajattelin, ettei meillä olisi tarpeeksi aikaa käydä sitä lävitse, sillä tuo kello tuolla näyttää menevän eteenpäin.

¹²³ Ja pankaa merkille: "Ei kukaan, ei kukaan voi tulla, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä. Ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva." He tulevat tunnistamaan Sen. Kukaan muu ei voi tehdä sitä, ei kukaan toinen henkilö. Ei ole väliä sillä, kuinka hyvä tai kuka te olette, sen täytyy olla paljastettu teille. Silloin te näette, kuka Jeesus Kristus on.

¹²⁴ Nyt tässä on ennalta määrätty suunnitelma selvästi näkyvissä. Aivan niin kuin mikä tahansa siemen, Jumalan Sana on siemen ja sillä täytyy olla ennalta valmistettu maaperä. Jos te kylvätte siementä ja vain heitätte sen sinne maahan, ei siitä ole hyötyä. Linnut tulevat syömään sen. Jos te heitätte sen

orjantappuroiden ja ohdakkeiden sekaan, ne tulevat pian tukahduttamaan sen. Jeesuksen vertauksessa sanottiin niin. Niinpä maa täytyy ensin muokata valmiiksi. Niin Jumala armossansa muokkaa ensin sydämen. Hän valmisti teidät ennen maailman perustamista vastaanottamaan Hänet tässä ajanjaksossa. Hän tuns i ennalta teidät ennalta tietämisensä persuteella ja määräsi teidät Iankaikkiseen Elämään. Hän tuns i teidät, sen vuoksi Hän muokkasi teidät valmiiksi.

¹²⁵ Siksi te olette hoippuneet ulos näistä asioista ja tulleet siihen, mitä teillä nyt on. Jumala oli se, joka johti teidät sille paikalle, johon Hän oli säätänyt, että te tulisitte olemaan. Tai... Jos tätä maata ei ole muokattu etukäteen, se ei voi kasvaa. Siitä syystä uskonsiemen, saarnatessanne uskoa, näkee Herran erottamiset; ja näkee, mitä tapahtuu; ja näkee kaikkien Raamatun lahjojen toimivan. Ihmiset yrittävät saada itsensä uskomaan ja sanovat: “Oi, halleluja, minä uskon Sen.” Ja tulevat löytämään itsensä pettyneinä. Näettekö, maaperän täytyy olla ennalta määrätty. Ja te kyllä tiedätte, kun Se osuu siihen.

¹²⁶ Kuten pikku kotkani, eilen illalla. Hän tiesi kuullessaan tuon äitikitkan huudon, että se oli täysin erilaista tuosta kanan kotkotuksesta. Näettekö, koska hän oli kotka munasta alkaen. Häntä ei tehty kotkaksi sillä hetkellä, hän oli aina ollut kotka. Ja kristitty on aina ollut! Sen vuoksi te olitte erotetut, ollessanne erotetut, koska te olitte sidotut siihen ensimmäisten vanhempienne, Adamin ja Eevan, tähden. Te olitte luonnoltanne syntinen. Te ette halunneet olla, mutta nyt te kuulitte Evankeliumin, ja “usko tulee kuulemisesta”, ilmestys tulee kuulemisen kautta. Siellä on tuo jokin pieni teidän sisäpuolellanne.

¹²⁷ Joku toinen vieressänne istuva voi sanoa: “Uh, minä en usko tuota asiaa. Hölynpölyä! Minä en usko sitä. Ei siinä ole mitään!”

¹²⁸ Samalla tavalla he tekivät Helluntaipäivänä. He nauroivat ja sanoivat: “Nämä miehet ovat täynnä uutta viiniä.” He tiesivät, että... Se oli suuri asia niille, joille se tapahtui. Miksi? Se oli Jumala paljastamassa itsensä yksilöille. Muiden nauraessa nämä iloitsivat. Se oli henkilökohtainen ilmestys, joka on usko; usko, joka on paljastettu. Jos se ei ollut usko, silloin sitä ei edes olisi siellä. Se oli usko.

¹²⁹ Siemenillä täytyy ensin olla ennalta valmistettu maa. “Sen vuoksi, kaikki ne, jotka Hän on ennalta tuntenut, Hän on kutsunut. Kaikki, jotka Hän on kutsunut... Kaikki, jotka Niin ennalta tuns i, ennalta määräsi.” Jos haluatte lukea sen, se on Roomalaiskirje 8:28-54, ja myös Efesolaiskirje 1:1-15. Näettekö, kaikki, jotka Hän ennalta tuns i, Hän kutsui. Ja ne, jotka Hän kutsui, Hän vanhurskautti. Ja kaikki ne, jotka Hän on vanhurskauttanut, Hän on jo kirkastanut. Mikään ei ole poissa järjestyksestä. Me ajatteleimme, että niin olisi,

sanon jotakin sen kaltaista.”? No niin, hän olisi voinut ajatella tuon kaltaisia ajatuksia, jos siellä ei olisi ollut tuota valmistettua maaperää.

²³⁵ Kun tuo profeetta sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi”, se selvitti sen. Näettekö?

²³⁶ “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Jos maaperä on valmiina, niin tuon Sanan tipahtaessa sinne, se ottaa otteen. Mikään ei voi pysäyttää sitä.

²³⁷ (Nopeasti nyt, lopettaessamme.) Näettekö, siemenellä oli paikka, minne kätkeytyä. Jumala tiesi sen, tai muuten Hän ei olisi koskaan antanut tuota lupausta Abrahamille. Kuunnelkaa todella tarkasti nyt. Jumala tiesi, minne tuo lupaus menisi. Hän ei koskaan edes kutsunut Abrahamia, ennen kuin tämä oli jo seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen, mutta hän oli alusta alkaen Hänen ennalta määrätty palvelijansa, ja niin oli Saarakin.

²³⁸ Muistakaa nyt, hänellä ei ollut minkäänlaista Raamattua, mistä olisi voinut lukea sitä. Hänelle se ei ollut niin helppoa kuin meille tänään, kun voimme lukea Hänen Sanaansa ja nähdä, miten muut ottivat Sen. Muistakaa, hänellä oli Se vain ilmestyksen perusteella, ja se on todellinen asia. Samoin kuinka se oli Joosefilla 1. Mooseksen kirjassa, siellä ei ollut mitään Raamattua. Muistakaa, Mooses kirjoitti nuo kirjat, ensimmäisen, toisen, kolmannen ja viidennen Mooseksen kirjan. Yhdelläkään noista henkilöistä siellä ei ollut minkäänlaista Raamattua luettavanaan ennen kuin vasta Mooseksen jälkeen. Onko se oikein? Heillä ei ollut Raamattua, niin kuin meillä on auttamassa meitä eteenpäin kurjassa tilassamme. He olivat karskeja miehiä, joille Jumala oli paljastanut sen, ja he pysyivät juuri siinä. Mikään ei voinut liikuttaa heitä. No niin, uskotteko, että meillä yhä voisi olla tuon kaltainen karski usko? Jos Se on paljastettu teille!

²³⁹ Suokaa anteeksi tämä ilmaus, tai todistus tähän väliin, juuri ennen kuin lopetamme. Muistan sen täällä “Twin Cityssä”, luulisin, että veli Brown ja he olivat kanssani, ja minä olin Joosefin elämän Raamatusta. Ja minä luin tuosta Raamatusta: siinä oli mies, jota vastaan ei ollut mitään sanottavaa! Abrahamia, Iisakia, Jaakobia ja jokaista heistä vastaan oli jotain sanomista, mutta ei Joosefia. Mikä mies, täydellinen mies, täydellinen Kristuksen esikuva!

²⁴⁰ Kun eräänä päivänä luin sen, aloin itkeä siellä pienessä hotellihuoneessani. Ja menin vaatekomeroon, jossa vaatteeni riippuivat, suljin oven ja sanoin: “Jumala, minä haluan kiittää Sinua Joosefin kaltaisesta miehestä, miehestä, joka kerran eli maan päällä, miehestä lihassa niin kuin minäkin olen, miehestä, joka saattoi uskoa Sinua ja ottaa Sinun Sanasi.” Hän oli veljiensä vihaama. Hän ei voinut mitään sille, että oli hengellinen, näki

²²⁹ Ja me olemme Abrahamin lapsia (Halleluja!), ei Iisakin tavoin, vaan hänen Kuninkaallinen Siemenensä (Jeesuksen Kristuksen kautta) hänellä olleen uskon mukaisesti. Abrahamin Siemen tulee esiin viimeisinä päivinä loistaakseen kuin tähdet. Abrahamin lapset! “Hän ei ottanut huomioon ruumistansa, joka nyt oli kuollut.” Hän ei edes harkinnut sitä! Ei edes kysytty, että tulisiko Jumala tekemään sen tai ei. Jumala sanoi, että hän tulisi tekemään sen! Miksi? Se oli paljastettu hänelle. Eikö niin?

²³⁰ Kun se on paljastettu teille, kun se todella... jotakin... te ette voi saada sitä tapahtumaan, se täytyy olla paljastettu teille. Silloin te ette edes harkitse mitään muuta. Kuinka mahdotonta se onkin, te ette huomioi, mitä lääkäri on sanonut, te ette huomioi, mitä äiti on sanonut, mitä isä on sanonut, mitä saarnaaja on sanonut, mitä kuka tahansa muu on sanonut. Te huomioitte vain sen, mitä Jumala on sanonut!

²³¹ “Hän ei ottanut huomioon omaa ruumistaan, joka nyt oli kuollut, eikä Saaran kohdun kuolettuneisuutta.” Sitä ei edes otettu harkittavaksi. Oi, se saa minut vapisemaan. Hänen kuollutta ruumistaan ja Saaran kohdun kuolettuneisuutta ei edes otettu harkittavaksi.

²³² Mitään asianhaaroja ei huomioida, kun usko löytää kasvualustansa! Kun elämän alkio miehestä löytää munasolun naisessa, ja ne molemmat ovat hedelmällisiä, niin jotakin tulee tapahtumaan. Halleluja! Lääkäri voi sanoa: “Sinä et tule saamaan lasta. Minä voin todistaa, että siittiöt ruumiissasi ovat kuolleita, ja hänen munasolunsa eivät koskaan tule olemaan hedelmällisiä.” Mutta antakaapa tuon siittiön löytää tiensä tuohon munasoluun kerran, niin tarkatkaa, mitä tapahtuu: tuo pieni poika tai tuo pieni tyttö tulee näyttämölle. Miksi? Usko on löytänyt kasvualustansa. Teot alkavat toimia, solu syntyy solun päälle, ja tässä tulee pikku kaveri. Aamen. Jumala, ole meille armollinen. Oi Jumala, millaisia karskeja kristittyjä meidän pitäisi ollakaan! Jos olisimme miehiä ja naisia, te voisitte ottaa Jumalaa Hänen Sanastansa. Te ette voi tehdä sitä, ennen kuin se on paljastettu teille.

²³³ Huomatkaa, Jumalan pyhä usko oli yhdistetty profeetan pyhien tekojen kanssa. Muistakaa, Jumalan pyhä usko oli paljastettu Abrahamille. Hän sai sen ja sen mukaisesti hän aloitti pyhät tekonsa, uskon kautta. Lupauksen siemenellä oli paikka missä kasvaa. Mitä jos hän, Abraham, olisi sanonut: “Mutta tiedätkö Saara, loppujen lopuksi siitä on jo kaksikymmentäviisi vuotta, kun Jumala antoi tuon lupauksen?” Huh! “Jos jotakin olisi voinut tapahtua...” Näettekö. Mutta niin ei ollut. Jumala tiesi, että niin ei ollut.

²³⁴ Mitä jos neitsyt Maria olisi sanonut: “Mutta, hetkinen nyt, neitsytkö tulisi raskaaksi? Hehän tulevat heittämään minut ulos seurakunnasta, jos menen ja

mutta katsokaa Kirjoituksia. Se on aivan tarkalleen sillä tavalla kuin Jumalan Sana sanoi sen tulevan olemaan. Me näemme, että Sanoma on hylätty tänään. Eikö Kirjoitus sanokin, että he tulevat tekemään niin? Varmasti, kaikki nämä asiat ovat Jumalan määräämiä.

¹³⁰ Oi, sen pitäisi saada teidät vaeltamaan onnellisina. Se on vaikeutena tänään: ollaan niin paljon erilaisia kuin entisajan kristityt. Kun todella aito ilmestys siitä, että Jeesus Kristus on Immanuel, asui noiden miesten sydämissä, he olivat karskeja ihmisiä. Mutta tänään me olemme kirkkokuntien taputeltavia: “Oi, sanon sinulle, ei heillä ole ilmestystä. Tule sinä tänne.” Silloin te olette riippuvaiset heidän ilmestyksestään. Jos heidän ilmestyksensä ei ole Jumalan Sanan mukainen, silloin se on väärä, oli se sitten minun tai kenen tahansa muun, siten se lopullisesti ratkaistaan. Jumalan Sana kertoo, mikä on oikein ja mikä väärin.

¹³¹ Jokaisella siemenellä täytyy tietenkin olla sille sopiva maa. “Sen vuoksi, kaikki ne, jotka Hän on ennalta tuntenut...” Näettekö, Hän jo tiesi, mitä tulisi tapahtumaan. Jeesus myös sanoi Siementä koskien: “Jotkut putosivat kalliolle, toiset sekalaiseen maahan.” Näettekö, paikkaan, jossa kasvoi orjantappuroita, ohdakkeita ja kaikkea muuta, Se voinut kasvaa. Toiset taas hyvään maahan, hyvään multaun, joka oli muokattu valmiiksi, joka oli jo valmistettu.

¹³² Täällä ulkona olevat ihmiset ovat kuin kananpoikanen, joka kulkee mukana ja yrittää löytää, osuen tähän ja osuen tuohon, ja jonkin ajan kuluttua hän kuulee äkkinäisen kirkaisun Taivaasta. Hän tuntee sen nopeasti: “Se on Jumalan Sana!” Näettekö, hän tuntee Sen, koska hänen sydämessään on jotakin, mikä on paljastanut Sen hänelle.

¹³³ Huomatkaa, profeetta Jesaja sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi.” Kuinka outo sanonta. Kuinka joku järjissään oleva mies voisi sanoa niin? Koskaan ei ollut neitsyt tullut raskaaksi. “Neitsyt tulee raskaaksi!” Hän ei ollut huolissaan sen sanomisesta, hän vain sanoi sen. Kuinka neitsyt tulisi tekemään sen? Se ei ollut hänen asiansa! Hänen tuli vain sanoa, mitä Jumala sanoi tulevansa tekemään. Jumala paljasti sen hänelle, näytti hänelle näyn, paljasti sen, ja se oli oikein.

¹³⁴ Tuo sama Jumala kertoi minulle, että tuo mies, joka ei voinut saada tyttölasta, saisi tytön. Kuten muutkin asiat, kuinka oudolta se kuulostaakaan, kun lääkäri on jo sanonut, että “se ei voi tapahtua”.

¹³⁵ Mutta kun Jumala sanoo: “Se tulee tapahtumaan”, niin riippuu siitä, minkälaiseen maahan se tulee putoamaan. Muistakaa, profeetta seisoi siellä ja puhui Hänen Sanansa.

¹³⁶ Kuten Jumala I. Mooseksen kirjassa sanoi: “Olkoon siellä valo. Olkoon siellä tämä. Olkoon siellä tuo.” Hän loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi Hän loi heidät, miespuoliseksi ja naispuoliseksi, eikä maan päällä ollut vielä mitään. Sitten me näemme täältä I. Mooseksen kirjan toisessa luvussa, kun Hän oli tehnyt miehen omaksi kuvaksensa, eikä kuitenkaan ollut ketään ihmistä maata viljelemässä, sen jälkeen kun hänet jo oli luotu. Mitä se oli? Se oli Hänen Sanansa, Hän puhui Sen. Ja kun Hän puhui, Hän sanoi: “Olkoon siellä valo.” Siellä ei ehkä ollut valoa kahdeksaansataan vuoteen sen jälkeen, ehkä ei ole ollut valoa, mutta Hän oli sanonut Sen! Ja niin pian kuin Hän oli sanonut sen: “Olkoon siellä palmupuu. Olkoon siellä tammipuu. Olkoon siellä tämä”, alkoivat nuo siemenet muodostua siellä veden alla. Ja omana aikanaan ne toivat itsensä esiin! Se ei voi pettää, Se on Jumalan Sana. Se yksinkertaisesti ei voi pettää, koska se oli jo ilmaistu.

¹³⁷ No niin, kerran oli aika, jolloin Jumala puhui ihmisille kasvoista kasvoihin. Mutta Mooseksen aikana, tulen langetessa, he sanoivat: “Puhukoon Mooseksen, ei Jumala, ettemme tuhoutuksi.”

¹³⁸ Sen vuoksi Hän sanoi: “Minä en enää tule puhumaan heille sillä tavalla. Minä tulen herättämään heille profeetan.” Sillä tavalla Jumalan systeemi aina toimi.

¹³⁹ Nyt, tässä seisoo profeetta. Hän on innoituksen alla. Hän ei järkeile: “Hetkinen vain, jos minä sanoisin sen, silloinhan ihmiset ajattelisivat, että olen hullu.” Näettekö, hänen järkensä sanoisi niin. Siinä hän kuuntelisi Saatanaa, aivan niin kuin Eeva teki.

¹⁴⁰ Kun lääkäri sanoo, että “te ette voi elää. Te ette voi tulla terveeksi. Te ette voi tehdä sitä tai tätä.” Niin kauan kuin te kuuntelette sitä, ei tuo Siemen, pudotessaan sen kaltaiseen maahan, voi koskaan saada aikaan mitään hyvää. Se ei voi. Mutta kun jokin repii kaiken sen pois, ja Se putoaa muokattuun maahan, silloin mikään ei voi repiä sitä ulos.

¹⁴¹ Ei ole väliä siitä, kuinka kauan se kestää, se tulee tapahtumaan. Nyt Hän sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi.” Tiesittekö, että kului kahdeksansataa vuotta, ennen kuin se tapahtui? Jumala tiesi ennalta tuon naisen, kuka hän tulisi olemaan, mikä hänen nimensä oli, johon tuo Siemen tulisi putoamaan. Uskotteko te sitä? Varmasti Hän tiesi! Ja kirjaimellisesta kohdusta tulisi esiin tämä suuri ihme. Jumala tiesi sen ja Hän vain paljasti sen profeetallensa, joka oli uskollinen ja puhui Sanan. Edes ajattelematta, mitä se oli, hän vain sanoi Sen eikä yrittänyt koskaan järkeillä Sitä.

Sillä lupaus, että hän olisi maailman perillinen, ei tullut Abrahamille tai hänen siemenellensä lain kautta, vaan uskon vanhurskauden kautta.

Sillä jos ne, jotka lain perusteella ovat perillisiä, niin usko on tehty tyhjäksi, ja lupaus tehty tehottomaksi.

Sillä laki saa aikaan vihaa: ja missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomusta.

²²⁴ Kuunnelkaa tätä nyt:

Joka vastoin toivoo...

“Vastoin toivoo”, kaikki toivo oli mennyttä! Oi, joka kerta kun tunnen itseni vähän alakuloiseksi, niin tätä lukua alan lukea, Roomalaiskirje 4, näettekö.

(Niin kuin se on kirjoitettu, Minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi,) hänen edesssä, johon hän uskoi, Jumalaan, joka tekee eläväksi kuolleet, ja kutsuu niitä asioita, joita ei ole ollut, niin kuin ne olisivat olleet. (“Jumala sanoi niin!” Näettekö?)

Joka vastoin toivoo uskoi toivossa, että hän voisi tulla monien kansojen isäksi; sen mukaan mitä oli puhuttu: Niin on sinun siemenesi oleva.

²²⁵ Nyt kuunnelkaa, 19. jae:

Ja heikentymättä uskossa, hän ei ottanut huomioon omaa ruumistansa, joka nyt oli kuollut hänen olleessaan noin satavuotias, eikä myöskään Saaran kohdun kuolettuneisuutta.

Hän ei epäuskossa horjunut Jumalan lupauksessa, vaan oli vahva uskossa antaen kunnian Jumalalle.

²²⁶ Satavuotiaanako? Katsokaa hänen ruumistansa, joka nyt oli kuollut, (hänen miehuutensa oli kuollut), ja Saaran kohtu oli kuollut. Sitä ei edes otettu huomioon. Kun se oli paljastettu hänelle, kuolettuneisuutta ei edes otettu huomioon. Jos olette halvaantunut, tai mitä olettekin, sitä ei oteta huomioon. Pyörätuolia ei oteta huomioon. Tai tämä pieni poika, ehkä halvaantunut, mitä se onkin (minä en tiedä), sitä ei oteta huomioon. Älkää edes harkitko sitä.

²²⁷ “Mutta lääkäri sanoi: ‘Hän ei tule koskaan...’” Sitä ei edes huomioida.

²²⁸ “Mutta katsohan nyt, minä olen vanha, minä olen tulossa keski-ikäiseksi.” Minä en edes huomioi sitä.

²¹⁶ Se tässä on erona Jaakobin ja Paavalin välillä, kun he selvittävät Abrahamia. He eivät koskaan olleet ristiriidassa toistensa kanssa, he puhuivat molemmat sama asiaa; olivat naimisissa.

²¹⁷ Niinpä jos usko ei tuota tekoja, on kenellä tahansa oikeus epäillä teidän todistustanne. Kuulitteko nyt sen, ennen kuin aloitamme rukousjonon? Jos teidän uskonne ei tuota tekoja sen mukana, te ette voi saada ketään uskomaan, että olette parantunut. Jos te sanotte: “No niin, en oikein tiedä.” Näettekö? “Kyllä vaan, varmasti, minulla on kaikki usko, mitä maailmassa on.” Teillä ei ole. Koska jos teillä on usko, silloin usko on naimisissa tekojen kanssa. Ne ovat mies ja vaimo, toinen on yhtä toisen kanssa.

²¹⁸ Ajatelkaamme Abrahamia muutaman minuutin ajan. Abrahamilla oli tuo pyhä liitto täydellisenä, näettekö, hänellä oli koko asia yhtenä kokonaisuutena. Hän kutsui asioita, jotka olivat vastoin hänen uskoansa, niin kuin niitä ei olisikaan, ja toimi saman periaatteen mukaan. Voin kuvitella noin kahdenkymmenen vuoden kuluttua jonkun kulkeneen ohitse ja sanoneen: “Kansakuntien isäkö? Huh! Abram, sinähän sanoit, että nimesi oli ‘Abraham, joka merkitsee kansojen isää. Sanohan kuinka monta lasta sinulla nyt on, Abraham?’” Näettekö?

²¹⁹ Se ei saanut häntä kompastumaan. Raamattu sanoo: “Hän ei epäuskossa horjunut Jumalan Sanan kanssa.” Hän jatkoi suoraan eteenpäin tehden valmisteluja, pitäen kaikki pienet tossut ja helistimet valmiina, sillä hän oli “saava tuon lapsen”. Siinä kaikki.

²²⁰ Jopa Saara sanoi: “Tiedätkö mitä tulee tapahtumaan? Sinä kyllä tulet saamaan tuon lapsen, mutta minäpä sanon, millä tavalla me tulemme tekemään sen. Haagar on minun palvelijattareni, minä tulen antamaan hänet sinulle.” (Koska moniavioisuus oli laillista silloin.) “Ja hän tulee saamaan lapsen, ja sitten minä otan tuon lapsen itselleni.” Mutta Abraham ei uskonut sitä. Ei, hän ei olisi halunnut tehdä sitä. Mutta Saara oli innoitettu tekemään se.

²²¹ Niin Jumala sanoi Abrahamille: “Tee se, kuuntele häntä, mutta tämä ei ole kuitenkaan se, mitä Minä lupasin sinulle. Tämä ei ole se, tapa miten Minä lupasin sen.”

²²² Tarkatkaa nyt, hän kutsui kaikkea sen vastaista, niin kuin sitä ei olisikaan, ja hänen ruumiinsa oli silloin kuollut ja samoin Saaran kohtu. Hän oli nyt vanha mies, satavuotias.. Saara oli yhdeksänkymmenen. Nyt huomatkaa! Saaran kohdun kuolettuneisuutta tai hänen oman ruumiinsa kuolettuneisuutta ei otettu edes harkittavaksi.

²²³ Kuunnelkaapa tätä:

¹⁴² Jos te yritätte ajatella sitä johdonmukaisesti... Mitä jos tämä mies tai tämä nainen, joka istuu täällä, yrittäisi johdonmukaisesti ajatella sitä: “Minä olen ollut rampa kaikki nämä vuodet. Lääkäri on sanonut, ettei ole mitään mahdollisuutta muutokseen”? No niin, se saattaa olla totta niin pitkälle, kuin hän sen tietää.

¹⁴³ Mutta jos jokin voi repiä pois nuo rikkaruohot, jos Jumala armossansa tekee sen; ei jokin saarnaaja, eikä kukaan muu. Mutta jos Jumala voi panna sydämeenne ilmestyksen, joka sanoo: “Te tulette olemaan terve!” Silloin ei mikään voi pitää teitä istumassa siellä, te tulette olemaan terve! Mutta siihen asti kunnes se tapahtuu, te tulette istumaan juuri siinä, missä lääkäri sanoi teidän tulevan istumaan siihen asti, kunnes se tapahtuu. Sen täytyy tulla paljastetuksi. Jumalan armo paljastaa sen.

¹⁴⁴ Huomatkaa nyt, Jumala tiesi tuon naisen, jonka luokse se tulisi. Pankaa merkille Jesaja, hän ei kysellyt mitään. Jesaja ei sanonut: “Hetkinen vain, Herra! Odotahan hetkinen! Mitä Sinä sanoitkaan minulle? Neitsytkö tulisi raskaaksi? Uh-huh! Mitä? Hetkinen nyt, Isä, sellaista asiaa ei ole koskaan tapahtunut.”

¹⁴⁵ Hän ei epäröinyt. Hän vain sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi!” Oikein.

¹⁴⁶ Huomatkaa Maria: “No, no Herra, hetkinen vain. Sinä tiedät, etten ole koskaan ollut miehen kanssa. Se on mahdotonta! Mitään sellaista ei ole koskaan tapahtunut. Ohhh ei, mitään sellaista ei ole koskaan tapahtunut. Kuinka minä voisin saada tämän lapsen? Minä en ole ollut kenenkään miehen kanssa, joten se ei voi tapahtua! Oi, enkeli, sinä olet erehtynyt. Minulla täytyy olla näköharha. Tiedätkö, minun seurakuntani sanoo, että ‘nämä päivät ovat menneet’.” Ei! Se ei olisi koskaan langennut sen kaltaiseen maahan. Maria ei koskaan esittänyt mitään kysymyksiä.

¹⁴⁷ Hän vain sanoi: “Kuinka se voi tapahtua? Minä en tunne ketään miestä.”

¹⁴⁸ Hän sanoi: “Pyhä Henki tulee varjostamaan sinut. Sillä tavoin se tulee tapahtumaan.”

¹⁴⁹ Hän sanoi: “Katso, Herran palvelijatar!” Ei mitään kysymyksiä!

¹⁵⁰ Katsokaahan Jesaja, kun Jumala tuotti tuon Sanan ajatuksen kautta (ilmestyksen kautta) Jesajan sydämeen, lankesi Se oikeaan maahan, koska hän oli profeetta. Tuo profeetta ei välittänyt mistään ihmisviisaudesta. Hän ei välittänyt kenestäkään henkilöstä. Hän oli vihkiytynyt kanava Jumalalle, ja Jumala puhui, ja hän puhui. Siinä kaikki. Vaikka se loukkasi, tai mitä se

tekikin; kuulosti se sitten hullulta tai ei, sillä ei ollut merkitystä hänelle. Kyseessä oli Jumala, ei tuo mies.

¹⁵¹ Ja kun tuo Sana lähti liikkeelle, siitä tuli Siemen ja Sen täytyi pudota jonnekin. Jos Jumala sanoi Sen, silloin jossakin tulisi olemaan kohtu, johon Se voisi pudota. Aivan niin kuin Hän sanoi: “Kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka uskovat. Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämessänne, te voitte saada sen, mitä olette sanoneet.” Näettekö, täytyy olla jossakin jotakin, mikä on oikein!

¹⁵² Huomatkaa! Nyt me näemme, kuinka Jesaja tässä puhui Sen.

¹⁵³ Neitsyt Maria, niin pian kuin... Maa oli jo muokattu. Hän oli neitsyt. Hän ei ollut “juoksennellut ympäri”. Maaperä oli jo valmistettu, tai ennalta määrätty, Jumalan ennalta tietämisen kautta.

¹⁵⁴ Jopa silloin kun sanottiin, että “hän olisi neitsyt”, Jumala tiesi, mikä hänen nimensä tulisi olemaan. Hänen nimensä oli Elämäkirjassa Taivaassa.

¹⁵⁵ Sitten Se oli vahvistettu. Ihmiset silloin näkivät Sen julkitulemisen tekojen kautta sen tullessa ilmi. Nyt me katsomme taaksepäin ja sanomme: “Varmasti, niin tapahtui”, koska me näemme ne teot, joita tehtiin.

¹⁵⁶ Nooan teot toivat julki ihmisille millainen hänen uskonsa Jumalan lupaukseen oli. Jumala oli kohdannut Nooan ja sanonut: “Nooa, tulee satamaan. Minä tulen hävittämään koko maan vedellä.” No niin, ei ollut koskaan satanut, ja se oli mahdottomuus. Sanottiin: “Valmista arkki niiden mittojen mukaan, jotka Minä tulen antamaan sinulle.” Ja hän ollen kirvesmies, otti mittansa ja alkoi laskeskella mittoja ja valmistaa lankkuja, koota sitä yhteen ja tervata sitä sillä tavalla, kuin Hän oli sanonut. Ja voitteko kuvitella, mitä ihmiset ajattelivat tuosta miehestä?

¹⁵⁷ He sanoivat: “Tuo mies on itse asiassa hullu, koska hän sanoo, että taivaalta tulee satamaan, eikä siellä ylhäällä ole mitään vettä.” Mutta katsokaahan, Nooa ei ajatellut sitä. Hänen tekonsa ilmaisivat ihmisille, millainen hänen uskonsa oli, ja mitä Jumala sanoi tulevan tapahtumaan.

¹⁵⁸ Siitä syystä aito kristitty erottaa itsensä kaikesta muusta paitsi Jumalan Sanasta, eikä ole väliä sillä, mitä ihmiset ajattelevat, tai mitä joku muu sanoo. Hän on erottautunut, koska... Hän ei vain sano sitä; jos hän sanoisi, ei kestäisi kauaa, ennen kuin hänen tekonsa tulisivat tunnetuiksi. Jos hän ei ole erottautunut, tulee hän lankeamaan takaisin, luisumaan tähän suuntaan, liittymään tähän ja tuohon, aloittamaan... Hän tulee osoittamaan millainen hän on. Mutta jos hän on aito, jos Jumalan Sana on uponnut häneen, silloin Se tulee

keskuudessaan, ja kaikkea muuta, mutta tuo *sisäpuolen sisäpuoli* (tuo “sielu joka ei usko”).

²¹¹ Siksi sanon, että ihmiset voivat hyppiä ylös ja alas ja puhua kielillä, ihmiset voivat huutaa ja laskea kätensä sairaiden päälle ja parantaa sairaita ja niin edespäin, uskon kautta, kaikkia näitä suuria asioita Hengen mukaan, ja yhä olla kadotettuja. He voivat olla voideltuja.

²¹² Huomatkaa, Jeesus on sanonut: “Usko ainoastaan, sillä kaikki asiat ovat mahdollisia niille, jotka uskovat.” Usko ja teot ovat mies ja vaimo, ne työskentelevät yhdessä. Mies työskentelee vaimon kanssa, vaimo miehen kanssa, he ovat yhtä toisensa kanssa.

²¹³ Kuten miehen kohdalla, joka sanoo, että hän on “naimisissa”, mutta ei pysty osoittamaan, että hänellä on vaimo, silloin te epäilette hänen väitettään. Näettekö? Mies sanoo: “Minä olen naimisissa.”

“Missä vaimosi on?”

“Oi, oi, siitä minulla ei ole tietoa.” Näettekö? On vähän vaikeata minun uskoa häntä.

Minä sanon: “Mutta, missä vaimosi on?”

“No niin, minä en tiedä.” Minä en tule uskomaan sitä.

²¹⁴ Niinpä te näette, että jos teillä on se, mitä te sanotte teillä olevan: “Minulla on usko”, niin miten te voitte osoittaa minulle uskonne? Tekojenne kautta. Näettekö?

“Minä olen naimisissa.”

“Mistä voin tietää, että olet naimisissa?”

“Tämä on minun vaimoni.” Näettekö? Siinä se on teille.

“Minä olen naimisissa, tämä on minun mieheni.”

“Minä olen parantunut.”

“Kuinka sinä sen tiedät?”

²¹⁵ “Minun tekoni ilmaisevat minun uskoni.” Näettekö? Nyt se, mistä te puhutte, on tämä: Jumala näkee teissä teidän uskonne, ihmiset näkevät teissä teidän tekonne.

²⁰⁵ Nyt, ulkopuoliseen ruumiiseen on viisi sisäänkäyntiä, joiden avulla te voitte olla kosketuksessa maalliseen kotiin; näkö, maku, tunto, haju ja kuulo. Sen sisäpuolella on henki, jolla on viisi aistia: omatunto, rakkaus ja niin edelleen. Mutta sen sisäpuolella, tuo sielu, sillä on vain yksi asia. Siinä te elätte.

²⁰⁶ Tuo Henki voi tulla tähän ulkopuolelle ja voidella teidät tekemään jonkun määrätyn asia, ja te teette sen, mutta se ei merkitse, että te olette pelastunut. Ajatelkaa sitä. Kaifas profetoi. Juudas ajoi ulos perkeleitä. Näettekö, Henki voiteli hänet. Sade lankeaa vanhurskaiden ja epävanhurskaiden päälle, rikkaruohot voivat iloita vehnän kanssa. Mutta on kysymys siitä, mitä on sen ytimessä. Te voitte siten järkipäisesti hyväksyä ja sanoa: "Oi, varmasti, se näyttää hyvältä. Minä uskon sen." Se ei kuitenkaan vielä tee sitä. Ei. Ja henki voi itse asiassa todistaa siitä, ja silti niin ei ole. Koska, jos tuo sielu ei ole tullut Jumalasta, se voi ulkonaisesti saada aikaan kaikkea jäljittelyä, mutta se ei voi olla todellinen. Te voitte näytellä parantumista, te voitte toimia niin kuin teillä olisi se. Te voitte toimia niin kuin vastaanottaisitte sen. Kristityt voivat esiintyä niin kuin olisivat kristittyjä ja toimia ja olla mitä parhaita siinä, mutta se ei merkitse, että he olisivat pelastuneita. Se on tarkalleen oikein, näettehän. Pyhä Henki voi olla siellä, todellinen, aito Henki. Pyhä Henki voi voidella teidät, se ei vielä merkitse, että olette pelastunut. Tuolla sisäpuolella oleva sielulla, joka ei koskaan kuole, sillä on Iankaikkinen Elämä. Se on aina ollut Iankaikkinen Elämä. Näettekö? Se tuli Jumalan luota, se menee Jumalan luo, tuo sielu.

²⁰⁷ Nyt huomatkkaa, täytyy olla viisi: u-s-k-o [Engl. "faith" viisi kirjainta.], ulkopuolella ruumiissa; henki, J-e-s-u-s [Engl.], sisäpuolella, te. Näettekö? Sen takia voin seistä täällä enkä tunne ketään teistä. Henki voi voidella minut, enkä vieläkään tunne ketään teistä. Mutta kun tuo sisäpuolen sisäpuoli tulee esille, se on Jumala.

²⁰⁸ Siinä ulkopuoli voi järkeillä. Ottakaa joku mies, joka sanoo: "Minä tiedän, ettei minun tule tehdä aviorikosta. Mutta, tiedättehän, henki sanoo minulle, ettei minun tulisi tehdä aviorikosta. Mutta katsokaahan, siellä syvällä sisimmässä, tuo asia on yhä siellä. Näettekö, teidän on parasta tarkata sitä.

²⁰⁹ Mutta kun sitä ohjataan suoraan sisäpuolelta, se vetää kaiken muunkin siitä yhteen. Se on tuo opastin. Se on hallintotorni, tuo sisäpuolen sisäpuoli. Sielu hallitsee henkeä, henki hallitsee ruumista.

²¹⁰ Niinpä ulkopuolen valkaisemisella ei ole mitään merkitystä. Nuo uskonnolliset ihmiset siellä, Paavali kutsui heitä "valkaistuiksi seiniksi", ja niin edelleen. Ulkonaisesti he olivat kaikin tavoin uskovaisia ja heillä oli profetioita

tuottamaan kaltaistansa, ja te tulette näkemään tuon miehen valmistautuvan tuota suurta hetkeä varten. Näettekö, sillä tavalla Nooa toimi.

¹⁵⁹ Mooses, keppi kädessänsä, tuli ottaakseen ihmiset pois faaraolta. Voisitteko te nyt kuvitella sitä? Mooses, Raamattu sanoo, että hänet oli opetettu kaikkeen Egyptin viisauteen. Hän oli älykäs, hän saattoi opettaa heidän järkipäisiä asioitaan. Hänet oli opetettu kaikkeen heidän viisauteensa. Hänellä ei ollut tarvetta lisäkoulutukseen. No niin, ajatelkaa nyt miestä siellä ulkona erämaassa kaiken tuon koulutuksen kanssa, ja sitten Jumala ilmestyi hänelle ja sanoi: "Mooses, ota tämä keppi, joka sinulla on kädessäsi, mene sinne alas Egyptiin ja tuo Minun lapseni ulos tämän risun kanssa, joka sinulla on kädessäsi. Vain mene ja voita koko tuo asia tällä risulla."

¹⁶⁰ No niin, mitä jos Mooses olisi sanonut: "Kuulehan, hetkinen vain, minä ajattelin puhuvani älylliselle olenolle, tälle suurelle 'MINÄ OLEN', joka sanot olevasi. Kuinka maailmassa minä voisin tällä pienellä vanhalla käyrällä kepillä, joka on kädessäni, voittaa miljoonan miehen armeijaa, joka on aseistettu keihäillä, ja jotka ovat taistelijoita? Enkä minä ole taistelija, minä olen paimen. Kuinka voisin koskaan tehdä sitä?"

¹⁶¹ Siellä ei ollut mitään kysyttävää! Miksi? Miksi? Tuo Perustus oli hänen sydämessään! Hän oli ennalta määrätty henkilö. "Lahjat ja kutsumukset ovat ilman parannuksen tekemistä [katumusta]." Jumala oli sanonut Abrahamille, että Hän tulisi tekemään sen, ja siellä oli tuo valmistettu maaperä.

¹⁶² Ja Mooses otti tämän kepin ja meni sinne alas ja otti tuon kansan ulos kansasta. Kun hän tuli keppi kädessänsä ja sanoi faaraolle: "Anna heidän mennä!" Faarao näki Mooseksen teoista, että hänellä oli usko siihen, mitä hän tulisi tekemään, tai yrittäisi tehdä. Hänellä oli usko Jumalan lupaukseen, Häneen, joka oli antanut lupauksen, ja hän meni ja otti johdon käsiinsä. Kukaan toinen mies ei olisi voinut tehdä sitä, hänet oli määrätty tekemään se. Jumala oli etukäteen sanonut Abrahamille, että juuri niin tulisi tapahtumaan. Ja kun lupauksen aika lähestyi, syntyi pieni poika, kaunis lapsi. Ja hänen vanhempansa Amram ja Jookebed eivät pelänneet kuninkaan käskyä. Näettekö, siellä oli jotakin, maaperä oli jo valmistettu.

¹⁶³ Oi Jumala, toivon, että olen puhumassa valmistetulle maaperälle tänä iltana! Jos Siemen voi pudota oikeaan paikkaan, se tulee tapahtumaan. Jos ei, niin se ei tapahdu.

¹⁶⁴ Se on sama asia. Te sanotte: "Veli Branham, se tavallaan ottaa sen meiltä pois." Jos se tekee sen, se myös ottaa sen pois kristillisyydestä. Näettekö, te voitte jäljitellä mitä tahansa. Mutta jos Se todella putoaa sisälle, jos Jumalan

Sana putoaa oikean kaltaiseen maaperään, se tulee tuottamaan itsensä kaltaista. Sen täytyy tehdä se, koska Se on siemen.

¹⁶⁵ Mooses, hänen tekonsa ilmaisivat uskon Jumalan lupaukseen, jonka hän uskoi. Ihmisenä faarao ei voinut nähdä, kuinka Mooses tulisi tekemään sen, mutta hän tiesi Mooseksen uskovan siihen, mistä hän puhui, tai muussa tapauksessa hän ei olisi seissyt siellä palatsissa tuo keppi kädesssänsä ja sanonut: “Tällä kepin avulla minä tulen ottamaan heidät pois sinulta.” Vanha mies, kahdeksankymmentävuotias, eikä mikään atleetti, vanha mies, kumaraisin hartioin, parta riippuen alhaalla, mahdollisesti vyötäisille asti, harmain hiuksin, jos hänellä olikaan sellaisia. Ja siellä hän seisoi tuo keppi kädesssänsä ja sanoi: “Minä tulen viemään heidät ulos. Anna ihmisten lähteä”, NÄIN SANOO HERRA. Ja jos et tee sitä, tulee Jumala tuomitsemaan sinut.” Aamen! Miksi? Se oli... Näettekö sitä... Oliko hän peloissaan? Vain yksi nuoli, yksi keihäs, mikä tahansa, olisi lopettanut sen. Mutta hän oli peloton! Hän tiesi tarkalleen missä seisoi. Hän sanoi: “Jumala tulee lyömään sinua, faarao.” Kyllä vaan.

¹⁶⁶ Sillä Jumala oli sanonut hänelle: “Sinä tulet tälle vuorelle uudestaan”, ja hän tiesi, että hän tulisi olemaan siellä.

¹⁶⁷ Halleluja! Me myös tiedämme minne olemme menossa tämän matkan lopulla. Jumala on luvannut! Siellä on Maa virran takana. Olkaa pelottomat todistuksessanne. Aamen. Jos se on paljastettu teille, te olette peloton. Te ette välitä, vaikka koko maailma... mitä he sanovatkin, te olette peloton. Kun se on paljastettu teille: “Tämä on Totuus ja tulee Jumalalta”, silloin voitte olla peloton. Jos sitä ei ole paljastettu teille, te ette voi olla.

¹⁶⁸ Daavid paimenlingon kanssa ilmaisi koko Israelin armeijalle sen uskon, joka hänellä oli heidän Jumalaansa. No niin, siellä toisella puolella seisoi Goljat kerskuun. Monta kertaa Daavidia suurempi, hänen sormensa olivat neljätoista tuumaa pitkät. Hän oli mammuttimainen suuri mies, filistealainen jättiläinen. Ja pankaa merkillä, että Daavid oli pienin, hän oli liian pieni ollakseen edes armeijassa, liian pieni ruipelo, he eivät voineet käyttää häntä. Hänen veljensä, he olivat siellä armeijassa, ja siten Goljat astui siellä esiin kerskuakseen.

¹⁶⁹ Mutta Daavid, muistakaa, se oli paljastettu Daavidille. Hän ajatteli: “Tässä seisoo elävän Jumalan sotajoukko omalla maallansa, ja siellä on tuo ympärileikkaamaton filistealainen kerskumassa.” Tänä iltana me kutsuisimme häntä “syöväksi” tai “halvaukseksi”.

¹⁹⁸ Mitä todistus sanoo? Se sanoo tämän: “Minulla on se nyt, koska vastaanotin Jumalan lupauksen. Se työskentelee nyt minussa. Minä valmistaudun sen tapahtumista varten.” Näettekö, teidän tekonne tekevät sen. Aivan varmasti!

¹⁹⁹ Täällä, jokin aika sitten, ennen viimeistä Afrikan-matkaani, olin siellä juuri tänä keväänä, mutta se oli sitä edellisellä matkalla. Siellä oli pieni lapsi, jolla oli kumpurajalka... toinen jalka lyhyempi kuin toinen. Hän ei ollut koskaan elämässään käyttänyt kenkiä. Se oli mitä hirvittävimällä tavalla epämuodostunut. Ja minä rukoilin tuon lapsen puolesta tuona iltana. He olivat katselleet ja nähneet noita asioita tapahtuvan, he rukoilivat lapsen puolesta. Ja seuraavana aamuna kuljin erään kenkäkaupan ohitse. Menin sinne sisälle, ja siellä oli tuo mies ostamassa tuolle lapselle kenkiä. Hän uskoi sen!

²⁰⁰ Kuten tämä mies tässä, joka uskoi, että Jumala antaisi hänelle tuon lapsen. Varmasti, hän uskoi, että se tulisi tapahtumaan, ja hän valmistautui sitä varten. “Minä valmistaudun siihen.” Vaikka mitään fyysisiä tuloksia ei ollut vielä näkynyt, ei sillä ollut mitään merkitystä. Hän uskoi sen, kuten Abraham, “pitäen kaikkea, mikä oli sitä vastaan, niin kuin sitä ei olisikaan.” Siinä se on teille!

²⁰¹ Sen vuoksi, jos teidän järkenne sanoo teille... Uhhh, tässä onkin se vaikea asia. Jos teidän järkenne sanoo teille, että “tämä on Totuus. Jumala on sairauksien parantaja”, teidän mielenne voi todistaa sen, että “se on Totuus”, mutta jos teidän sydämessänne ei ole maaperää, johon usko voi pudota ilmaisemaan sen, se ei tule tapahtumaan. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon tämä ulkonainen ihminen voi järkeillä sen Kirjoitusten kanssa ja sanoa: “Se on oikein”, se ei vielä tee sitä oikeaksi.

²⁰² Kuinka monet saavat ääninauhoja? Saitteko te äskettäin minun saamani *Lopunajan voidellut*? Uskoitteko te sen? Näettekö, sanotaan: “Tulee olemaan antikristuksia. Antikristuksia, jotka pettäisivät jopa valitutkin, jos se olisi mahdollista.” Niin ei voi tapahtua, koska se on mahdotonta, he ovat valittuja. Näettekö? Hyvä on.

²⁰³ Mutta Hän sanoi: “Voideltuja.” Näettekö, Kristus merkitsee “voideltu”, mutta nämä olivat anti [vastaan]. He olivat voideltuja, mutta anti, heidän opetuksensa on vastoin Kristusta. No niin, he voivat tehdä kaikkea, mitä he muutkin voivat tehdä.

²⁰⁴ Muistakaa nyt, te olette kolmena renkaana, mutta te olette yksi henkilö. Kuten Isä, Poika, Pyhä Henki, kolmena renkaana, mutta yksi Persoonaa. Kolme saman Jumalan ominaisuutta: isyys, poikuus, ja Pyhä Henki Ja te olette: ruumis, henki ja sielu.

¹⁹⁰ Hän sanoi: “Hän seisoo aivan teidän keskellänne nyt.” Halleluja! Samoin Hän on tänäkin iltana!

¹⁹¹ Hän ilmaisi uskonsa ilmestyksensä kautta, koska se oli paljastettu hänelle. Hän tiesi, että hän tulisi kastamaan Messiaan. Hän oli mies, kolmekymmentävuotias. Hän tiesi, että Hänen täytyi olla siellä jossakin. Hän ei tiennyt, kuka Hän oli, ja siellä Hän seisoi heidän keskellään. Hän sanoi: “Siellä seisoo teidän keskuudessanne nyt Yksi, jota te ette tunne, ja jonka kengän nauhoja minä en ole arvollinen päästämään, mutta Hän tulee kastamaan teidät Pyhällä Hengellä. Ja Hän on aivan teidän keskuudessanne nyt.” Hän ilmaisi sen uskonsa kautta, koska hän tiesi, että omana aikanaan tulisi näkemään sen ja kastamaan Jumalan Messiaan. Niinpä te voitte nähdä, että ihmiset saattoivat nähdä hänen ilmaisevan sen siinä tavassa, miten hän saarnasi ja millä tavalla hän toimi, ilmaisevan, että hänellä oli todellinen ilmestys Jumalalta.

¹⁹² Nyt, jotta se tuli todistetuksi, suoraan väkijoukosta käveli ulos Messias. Aivan tavallinen nuori mies käveli sinne alas pukeutuneena niin kuin muutkin miehet. Johannes sanoi: “Katso, siellä on Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.”

¹⁹³ “Kuinka sinä tunnet Hänet?”

¹⁹⁴ Hän sanoi: “Hän, joka sanoi minulle erämaassa: ‘Kenen ylle sinä näet Hengen laskeutuvan, Hän on se, joka tulee kastamaan Pyhällä Hengellä.’”

¹⁹⁵ Näettekö, hän tunsikin Hänet, koska suunnilleen tuohon aikaan siellä tuli olla merkki. (Saatteko te kiinni ajatuksesta?) Johannes tiesi, että oli suunnilleen sen aika, koska hän oli profeetta. Hänelle oli paljastettu, että suunnilleen tuohon aikaan hän tulisi näkemään merkin. Ja kun hän oli nähnyt tuon merkin, hän sanoi: “Hän seisoo teidän keskellänne.” Hän tiesi, että Se oli siellä.

¹⁹⁶ Oi, minä näen merkin, että lopun aika on täällä. Minä näen tapahtuvan [avautuvan] niiden merkkien, jotka on luvattu tätä lopunajan Sanomaa varten, aivan tarkalleen niin kuin Kirjoitus sanoi. Ja minä tiedän, että tuo aika on käsillä. Minä sanon sen ilman epäröintiä. Minä uskon, että se on aivan käsillä, sillä minä näen ne merkit, jotka Hän sanoi tulevan tapahtumaan juuri ennen tuota aikaa. Se on valmiina tapahtumaan nyt.

¹⁹⁷ Johannes ilmaisi uskonsa siihen, mitä Jumala oli paljastanut hänelle. Sen vuoksi teot ovat uskon todistus. Kun he näkevät teidän toimivan niin kuin olisitte parantunut, silloin he tulevat tietämään teidän uskostanne, että olette parantunut.

¹⁷⁰ Eihän Daavidista ollut minkäänlaista vastusta miehelle, ei edes minkäänlaisen aseiden kanssa hän olisi ollut hänen veroisensa. Tuon miehen hartiat olivat luultavasti kymmenen jalkaa leveät, ja luultavasti hän oli neljätoista, viisitoista jalkaa pitkä. Hänen keihänsä oli kuin kangastukki, luultavasti kahdenkymmenen jalan pituinen, jossa ehkä oli neljän jalan levyinen kärki.

¹⁷¹ Ja pieni Daavid seisoi siellä pienen vuohen- tai lampaannahan palasen kanssa, johon oli sidottu pari narunpätkää. Mutta se oli paljastettu hänelle. Ilmestys iski häneen! Aamen! Hän sanoi: “Se Jumala, joka vapautti minut karhun käpälästä ja vapautti minut leijonan käpälästä, kuinka paljon kykeneväisempi Hän onkaan antamaan tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen minun käsiini!”

¹⁷² Hänen veljensä olivat häntä paljon kykeneväisempiä tekemään se. Saul, hänen päänsä ja hartiansa sotajoukkonsa yläpuolella. Mutta katsokaahan, sitä ei ollut paljastettu heille. Aamen. Siinä se on. He uskoivat, että se voitaisiin tehdä. He uskoivat, että Jumala voisi tehdä sen, mutta sitä ei ollut paljastettu heille. Se oli paljastettu Daavidille. Niinpä juuri siinä on sen ero. Jos teille on totisesti paljastettu, että Jumala tulee parantamaan teidät, silloin te tulette saamaan sen. [Tyhjä kohta nauhassa.] Te tulette saamaan sen. Minä en välitä siitä, mikä teillä on vikana, mitkä mahdollisuudet ovat, se voi olla pahempaa kuin Daavidin ja Goljatin tapauksessa. Mutta jos se on paljastettu teille...

¹⁷³ Ja huomatkaa, kun se oli paljastettu, Daavidista tuli peloton. Hän sanoi: “Tänään minä katkaisen sinulta pään pois!” Aamen! Nopeasti! Meidän Jumalamme armossansa tuolla kriittisellä hetkellä, kun ratkaisu täytyi tehdä, tuo sama Jumala, joka tuotti tuon armon tuona päivänä ja pudotti tuon uskon siemenen tuon pienen kyttyräselkäiseltä näyttävän pojan sydämeen, tuo sama Jumala, tällä ratkaisevalla hetkellä, voi ottaa tuon naisen pois pyörätuolista ja tuon miehen siellä, jos vain voit uskoa kaikkien vaikeuksiesi keskellä. Kun tuo pieni uskon jyvän paljastetaan teille. Ja minä en välitä siitä, kuinka kauan se ottaa...

¹⁷⁴ Ja pankaa nyt merkille, että tuo jättiläinen siellä toisella puolella ei uskonut sitä, niin ei myöskään syöpä tule uskomaan. Hän nauroi ja sanoi: “Olenko minä joku koira? Lähetätkö te lapsen tänne taistelemaan minun kanssani?” Hän sanoi: “Minä ripustan sinut keihääni kärkeen ja annan lintujen syödä lihasi.” Miten niin, hänellä oli kaikki edut puolellansa.

¹⁷⁵ Mutta näettekö, se ei lainkaan horjuttanut Daavidia. Miksi? Se oli paljastettu hänelle. Hänellä oli usko siihen, mitä hän oli tekemässä. Hän tiesi,

että hän tulisi tekemään sen. Ja hän teki sen, koska se oli paljastettu hänelle ja hän tiesi, missä seiso.

¹⁷⁶ Ja jos Jumala vain voisi puhua sen syvälle teidän sydämeenne tänä iltana ja sanoa: “Sinä et tule makaamaan siinä vuoteessa. Sinä et tule istumaan siinä pyörätuolissa. Sinä tulet olemaan terve.” niin ei ole mitään, mikä voisi muuttaa teidän mieltänne siitä.

¹⁷⁷ Mutta kunnes se on tapahtunut, jokainen saarnaaja maailmassa voi rukoilla... enkä sano, ettei se auttaisi teitä, se tulisi rohkaisemaan teitä. Mutta kunnes tuo usko... Katsokaahan, tuo parantamisvoima on teissä. Se ei tule saarnaajalta. Se tulee teille ilmestyksen kautta, uskosta. “Ei voimalla eikä mahdollilla, vaan Minun Hengelläni”, sanoo Herra. “Minun Henkeni, armosta, paljastaa tämän sinulle.” Eikä ole mitään, mikä voisi ottaa sitä pois. Se tapahtuu uskon kautta, ilmestyksen kautta! Sitten Daavid todistaakseen teoillansa...

¹⁷⁸ No niin, jotkut heistä sanoivat: “Minä tiedän, että sinä olet paha poika.” Hänen veljensä sanoi: “Sinä olet tullut tänne katselemaan taistelua. Mutta juoksehan nyt takaisin sinne, missä lampaat ovat.”

¹⁷⁹ Hän sanoi: “Antakaa minun puhua Saulille, kenraalille.” Näettekö?

¹⁸⁰ Ja Saul sanoi: “No niin, poika, minä ihailen sinun rohkeuttasi, mutta katsohan, sinä et ole muuta kuin nuorukainen. Ja hän on sotilas nuoruudestaan. Sinusta ei ole vastusta hänelle.”

¹⁸¹ Hän sanoi: “Minä olin paimentamassa isäni lampaita...” Hän saattoi perustaa sen johonkin! Aamen! Oi veli! Ja Jumala, joka pelasti sinun sielusi, eikö Hän voi parantaa sinun ruumistasi? Se on aivan sama asia. Paljastaa sinulle, että Hän on sinun Parantajasi, aivan niin kuin Hän oli sinun Pelastajasi. Näettekö? Mutta se täytyy olla paljastettu ensin, siinä on se ero. Hänellä oli jotakin, mille perustaa uskonsa.

¹⁸² He sanoivat: “No niin, tällaista ei ole koskaan aikaisemmin tapahtunut.”

¹⁸³ Mutta Daavid sanoi: “Sama Jumala, joka vapautti minut leijonan kynsistä, tulee vapauttamaan minut tuosta ympärileikkaamattomasta filistealaisesta.”

“Kuinka sinä sen tiedät, Daavid?”

“Minä uskon sen.”

“Miksi?”

“Se on paljastettu minulle.” Ja hän sanoi...

¹⁸⁴ Hän tiesi mistä oli puhumassa. Koska kun tuo jättiläinen sanoi: “Minä tulen ruokkimaan sinut linnuille”, hän sanoi: “Minä tulen katkaisemaan sinulta pään pois.” Siinä oli ero, näettekö? Ja hän teki sen!

¹⁸⁵ Simson, hänet yllätettiin siellä tasangolla yhtenä päivänä, kun hän ei ollut varuillaan, ja tässä oli tuhat filistealaista tulossa hänen kimppuunsa. Ja hän katsoi alas, ja siellä oli kuollut muuli, ja hän nosti ylös vanhan leukaluun, kuivan kuin vain olla voi, ja niin pitkälle kuin tiedän, ei edes yhtä hammasta koskaan irronnut siitä. Ja nuo filistealaisten kypärät olivat mahdollisesti tuuman paksuiset estääkseen päähän kohdistuvat iskut, koska noina päivinä he löivät toisiaan sotanuujilla. Mutta hän otti tuon muulin leukaluun ja löi maahan tuhat filistealaista, eikä tuo leukaluu edes hajonnut. Hän vain jatkoi heidän lyömistään sillä tavalla sitä mukaan, kun he tulivat. Sitten loput heistä pakenivat kallioille, näettekö, he pakenivat häntä. Miksi? Hän uskoi sen!

¹⁸⁶ Joskus, osoittaakseni teille... Haluan kertoa teille jotakin muuta. Toimikaa tuon sykkeen mukaan, tuolla sekunnin murto-osalla, niin kuin Joosua teki, niin kuin Maria Magdaleena, ja kaikki nuo tekivät. Juuri tuolla hetkellä, kun jotakin on paljastettu teille, tarttuka siihen. Pitäkää kiinni siitä, juuri tuolla hetkellä.

¹⁸⁷ Kyllä, se oli paljastettu hänelle. Hän meni kohdatakseen nämä tuhat filistealaista. Mitä te nyt ajattelette noiden filistealaisten sanoneen: “Katsokaa tuota pikku ruipeloa, joka tulee tuolla, tuskin puolentoista metrin mittainen. Seitsemän pientä palmikkoa riippumassa niskassaan kuin jollakin pienellä mammanpojalla, näettekö. Ja siellä hän tulee muulin leukaluun kanssa. Ja katsokaa meitä, mikä suuri sotajoukko me olemmekaan! Eikö se olekin hullunkurista?” Mutta mitä hän oli tekemässä? Hän oli ilmaisemassa noille filistealaisille, mitä Jumala oli paljastanut hänelle. Hän nappasi tuon leukaluun ja lähti liikkeelle, koska sen Jumala oli pannut hänen käteensä. Hän pani sen hänen käteensä, hän uskoi siihen, hän uskoi voivansa tehdä sen! Ja tekemällä niin, hän ilmaisi noille filistealaisille sen, mitä Jumala oli pannut hänen sydämeensä tehtäväksi.

¹⁸⁸ Johannes Kastaja ilmaisi uskonsa tekojensa kautta ja sanoi: “Siellä seisoo Yksi teidän keskuudessanne nyt.” Vain ajatelkaa sitä. Minulla on tuo Kirjoitus. Se on Johannes 1:26, näettekö. Hän sanoi...

¹⁸⁹ He sanoivat: “Sanotko sinä, että Messias on tulossa? Mikä sinulla oikein on vikana mies? Mehän olemme odottaneet Häntä neljä tuhatta vuotta.”